

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

Aegyssus XXI

Revista

Liceului Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

Redacția

Designer grafic

- ★ **Teodorov Irina-Maria, clasa a XII-a D**
- Evtei Ioana-Iulia, clasa a IX-a A**

Redactori

- ★ **Leon Filip-Manuel, clasa a X-a C**
- Szoke Alexia-Ioana, clasa a XI-a D**
- Ștefan George-Bogdan, clasa a XI-a D**
- Lupan Cristian, clasa a XI-a D**
- Albert Caciuc, clasa a IX-a A**

Profesor coordonator

- ★ **Neacșu Irina**

Cuprins

Articole

EDITORIAL.....	04
-GÂNDURI DE BOBOC MOISILIST.....	05
-AMINTIRI.....	08
-ȘCOALA VERDE și ȘCOALA ALTFEL.....	09
-SĂPTĂMÂNA VERDE ȘI SĂPTĂMÂNA ALTFEL ÎN CADRUL CLASEI A 11 A.....	12
-HALLOWEEN MAGIC LA L.T.G.M.....	13
-CRĂCIUNUL NE UNEȘTE.....	14
-EXPERIENȚA NOASTRĂ CA PARTICIPANȚI LA TÂRGUL DE CRĂCIUN.....	15
-MOISIVISION 2025.....	17
-SĂPTĂMÂNA TEMATICĂ.....	19
-TEHNOLOGIA VIITORULUI ... la MOISIL !.....	21
-INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ.....	22
-PISICA-MASCOTĂ A LICEULUI TEORETIC GRIGORE MOISIL!.....	25
-VOLUNTAR LA GALA PREMIILOR MICUL ETNOGRAF.....	26
-CERCETĂȘIA.....	28
-VOLUNTARIATUL LA SMURD.....	30
-GUSTUL ADRENALINEI.....	32
-CREȘTEM PRIN SPORT.....	34
-ECHIPA MEA DE SUFLET.....	35
-SINGURĂTATEA ȘI MARGINALIZAREA.....	36
-MINORITĂȚI ÎNTR-UN LICEU MULTICULTURAL.....	37
-UN MOISILIST CA TOȚI CEILALȚI.....	39
-EXISTĂ VIAȚĂ DUPĂ MOISIL.....	41
-PROBLEME CELEBRE DE MATEMATICĂ.....	44
-DERNJAMENTE.....	46
-PRELIMINARY ENGLISH TEST AT MOISIL.....	48
-LINGVISTICĂ LA CLASA A VI-A.....	50
-RECENZIE "NEDEIA".....	52
-POEZII.....	56

Editorial

Povești despre oameni...

Cioc! Cioc! Cioc! Îmi permiteți să intru în inimile voastre și să vă spun poveștile unor adolescenți, povești care încă se derulează? Ar suna cam așa:

„Sunt elev, mi se pare interminabil. Și acasă și la școală, presiuni. Parcă niciodată nu este destul cât să îi mulțumesc. Deja am luat o notă de la care mă așteaptă o ceartă. Zecele trecut, chipurile, era doar de la proiect, că oricum nu s-a lipit de mine mare lucru din materie. Ei nu mă înțeleg, eu vreau să stau pe telefon, vreau să am timp să visez, vreau să mă văd cu prietenii. Bine că mai am timpul meu, doar al meu, când merg la voluntariat. Îmi place, acolo mă simt apreciat, oamenii mă așteaptă și țin cont de părerile mele! Și apoi, acolo este și Ana”

„M-am plictisit astăzi la școală. Și ieri și alaltăieri, de fapt, continuu. Nu pricep nimic din ce se vorbește, nu am timp să scriu de la tablă și nici nu prea văd ..., oricum nu am caietul la mine. Ce bine era în pat, parcă aș pleca. Până la urmă, sunt și bolnav.”

„Eu sunt puțin supărată pe doamna profesoară. Am știut de 10 (zece)! Și la meditație am făcut exercițiul și oricum, de ce atâtea întrebări? Că, de unde reiese nu știu ce? Oricum eu vreau să devin medic și voi face TOTUL să intru la facultate! Unele materii îmi plac, le simt, mă pricep. La altele, parcă sunt într-o cușcă. Și nici de profu' de ieri nu îmi place. Hai să mai schimbăm ceva, nu suntem în anii 90, când a terminat el liceul! Sau poate mai devreme, că este matusalemic!”

„Sunt pe balcon, la o țigară. O văd pe mama cum vine, cu sacoșele grele. Ce credeați că are? Cărți, caiete, lucrări. Aproape că m-am săturat eu să o văd corectând, în special noaptea, că în rest, doar treabă. Și mai are și probleme. Nuuu de matematică, ... nu mi-a spus. Zâmbește doar, că este bine, dar pare obosită. În tinerețe era altfel, entuziastă. Vorbea mereu despre cum va schimba câte ceva, în bine. O vreau pe cea de atunci, avea timp și pentru mine!”

„Și eu am o poveste de spus! Eu sunt o prințesă! Așa mă simt și așa voi rămâne! Și am note mari, de fapt sunt cea mai bună. Mda... am luat un 8 (opt), dar îl voi repara. Mie îmi place să învăț. Și vreau să ajung ca doamna dirigintă ... frumoasă, îmbrăcată frumos. Mai strâng niște bani din bursă și îmi iau ... ce vreau eu! Mami nu o să se supere, ba din contra! Că ea se mândrește cu mine, acolo unde este, departe. Dar vine acasă pentru mine și îmi este tare dor de ea!”

Aș putea scrie milioane de astfel de povești și tot nu va fi îndeajuns, pentru că suntem unici. De ce milioane, când suntem doar șapte sute și ceva? Pentru că ne schimbăm poveștile cu fiecare zi sau oră, minut, secundă. Se pot întâmpla minuni doar cât un click sau o zbatere de pleoape, sau cât secundele unei pulsații. Poveștile de viață sunt încărcate cu emoții. Noi vedem realitatea noastră, care se schimbă odată cu dispoziția pe care o avem.

Și dacă Ana îmi zâmbește, totul devine Paradis. Dacă încerc să înțeleg hieroglifile, parcă lecția devine mai interesantă și mama ... este cu mine mereu și știu că mă sărută în somn. Parcă și profu' a zâmbit, a spus o glumă, chiar haioasă.

Suntem OAMENI și este minunat! Avem puterea de a învinge! Avem înțelepciunea de a nu ne irosi resursele, pe noi înșine! Avem discernământul de a alege ceea ce contează! Doar să le descoperim în interior.

Camelia Ivanov – Director

Gânduri de boboc MOISILIST

Școala în viziunea unui licean la început de drum

Atunci când talentul și creativitatea se îmbină cu o viziune riguroasă și asumată, rezultatele devin spectaculoase. Plecând de la un exercițiu de definire a conceptului de „școală”, elevii clasei a IX-a D au formulat nu numai definiții, ci și opinii profund argumentate și pragmatice despre propria lor experiență și despre aspirațiile de elev, în care se simte, uneori discret, alteori entuziast, spiritul moisilist, cu atât mai mult cu cât se găsesc la debutul traseului lor de liceeni. Redau mai jos răspunsurile pe care le-am primit la provocarea lansată în clasă.

Georgescu Carla: Școala este locul unde ne dezvoltăm gândirea, creativitatea și caracterul, unde învățăm nu doar fapte și teorii, ci și cum să ne raportăm la lume, la oameni și la propriul viitor. Este un mediu în care descoperim pasiuni, ne exersăm curiozitatea și învățăm să punem întrebări esențiale. Prin educație, ne pregătim să facem față provocărilor vieții, să devenim independenți și să contribuim la societate. Școala nu înseamnă doar lecții și examene, ci și experiențe, prietenii, descoperiri și primele încercări de a înțelege cine suntem și cine vrem să devenim.

Grecu Alin: Școala este cea mai mare încercare a vieții, care te face mai deștept și mai puțin naiv.

Comșa Teodor: Școala este atât temelia pe care se clădește gândirea, cât și clepsidra care măsoară anii formării, filtrând cunoștințele prin ritmul impus al regulilor. Este un teatru al devenirii, unde se joacă rolul cunoașterii, dar uneori și o colivie care restrânge zborul imaginației sub greutatea conformismului.

Simion Lavinia: Școala este un mediu în care elevii dobândesc cunoștințe esențiale în diverse domenii. Acest mediu nu se limitează doar la transmiterea de informații, ci se extinde spre cultivarea gândirii critice, a creativității și a valorilor morale.

Zachițeanu Anamaria: Școala este cel mai fascinant loc, unde mințile curioase devin mai înțelepte, unde visurile prind aripi tot mai puternice și unde cunoașterea devine cea mai prețioasă comoară. Este un univers plin de provocări din ce în ce mai captivante, modelând oameni tot mai pregătiți pentru viitor.

Cernateanu Teodor: Școala este ca un pom. Cu cât înveți mai mult, cu atât vei înflori și vei culege roadele muncii tale.

Pădureț Alexia: Școala este locul unde gândirea se formează, valorile se cultivă, iar cunoștințele devin instrumente pentru descoperirea de sine, pentru înțelegerea lumii și pentru pregătirea vieții de adult.

Mihalache Adelina: Școala e locul unde învăț, îmi descopăr pasiunile și îmi petrec timpul cu prietenii. Profesorii buni mă motivează, iar fiecare zi mă aduce mai aproape de viitorul pe care mi-l doresc.

Plotnic Raisa: Școala este locul unde înveți, crești și îți descoperi pasiunile. Aici îți faci prieteni, explorezi, înveți să gândești critic și te pregătești pentru viitor prin provocări și reușite.

Țugui Ana: Școala este cea mai importantă instituție de educație, oferind elevilor cunoștințe din ce în ce mai complexe și un mediu prielnic dezvoltării intelectuale, sociale și morale.

Blejușcă Serafim: Școala este un templu al cunoașterii, unde mințile se modelează și caracterele se formează. Este un far călăuzitor, ce luminează drumul spre un viitor mai bun, o poartă spre oportunități nenumărate. Școala este o comoară neprețuită, ce oferă instrumentele necesare pentru a naviga prin viață cu încredere și curaj.

Tincu Diana: Școala este cea mai importantă etapă a vieții omului, unde dobândim cunoștințe și abilități foarte importante.

Rubino Rebecca: Școala este un loc foarte important pentru baza educației, unde elevii dobândesc cunoștințe valoroase și își dezvoltă gândirea logică într-un mod progresiv.

Ince Bianca-Nicoleta: Școala este cel mai bun mediu al dezvoltării și al descoperirii, dar și al distracției, dându-ți posibilitatea de a crea mai multe legături cu cei din jur.

Nichitov Adelina: Școala este o instituție foarte importantă, deoarece acolo copiii își pun bazele educației valoroase.

Dăineanu Maia: Școala este locul unde elevii învață cele mai importante lecții de viață, având profesori bine pregătiți și colegi apropiați, asemenea unei familii.

Grosoș Eduard: Școala este cel mai important loc al învățării, unde fiecare elev își dezvoltă treptat cunoștințele într-un cadru organizat.

Cabuz Irina: Școala este o instituție educațională dedicată învățării și dezvoltării cunoștințelor și abilităților elevilor, pregătindu-i pentru viața în societate.

Rădulescu Dragoș: Școala este locul unde muncești din greu, unde uneori ți-e ușor, alteori mai dificil, însă este, de asemenea, o a doua familie care te susține și te ajută să descoperi cea mai bună versiune a ta.

Stanca Luana: Școala este un loc de învățare, unde elevii dobândesc cunoștințe foarte importante pentru o viață mai bună.

Tănase Medeea: Școala este instituția unde atât elevii, cât și profesorii lucrează împreună pentru a ajunge la cel mai bun rezultat: ca elevul să-și atingă scopul.

Păruș Octavian: Școala este un loc în care acumulezi cunoștințe, îți dezvolti gândirea, înveți să comunici și să colaborezi cu alții. Este locul unde îți descoperi aptitudinile și te pregătești pentru viitor.

Ignatencu Amalia: Școala este o instituție foarte importantă, în care se învață lucruri noi. Cu toate că aceasta este mai solicitantă decât era înainte, toată lumea trebuie să treacă prin ea pentru a se descurca în viață.

Bojlovici Sabin: Școala este locul unde elevii învață, se dezvoltă și își formează caracterul. Aici, profesorii îi ghidează prin diferite materii și activități educative. Prin învățare și socializare, școala pregătește elevii pentru viitor.

Condratov Cezar: Școala este un loc educativ, unde învățătura devine din ce în ce mai interesantă pe măsură ce avansezi, iar mediul devine din ce în ce mai stimulat pentru dezvoltarea personală.

Floroiu Anda: Școala este o instituție unde elevii învață noi cunoștințe și abilități cu ajutorul profesorilor. Aceasta ajută elevii să se pregătească pentru diferite profesii în viitor, dar și cum să se descurce în viața de zi cu zi.

Dacă atât de just și de limpede gândesc despre școală, îndrăznesc să cred că acești adolescenți au opinii bine fundamentate despre tot ceea ce simt, despre lumea în care trăiesc și că au, totodată, multe idei pentru a o face să funcționeze corect și armonios. Privesc cu admirație la acești tineri și preiau puțin din curajul și entuziasmul lor.

Buzoianu Cristina (profesor de limba și literatura română)

AMINTIRI

de Pârcălăbescu Amalia Maria, clasa a VII-a B

Cum știm cu toții deja, ne vom întoarce în clădirea veche, și-n același timp nouă, a școlii, anul viitor sau ... cel puțin așa sperăm. Dar, până atunci, să ne reamintim cum a decurs mutarea în noua locație – Liceul Tehnologic "Nicolae Cornățeanu".

Anul trecut a venit cu multe schimbări și chiar cu vecini și prieteni noi. A trebuit să purtăm uniformă, ceea ce a fost neașteptat. Și, ca orice lucru nou, a fost acceptat cu greu. De asemenea, autobuzele au devenit pline, încât, atunci când mă urc în ele, mă simt ca și cum aș intra într-un glob de Crăciun, în care toate figurinele sunt înghesuite. Dar, față de realitate, comparația asta este chiar frumoasă.

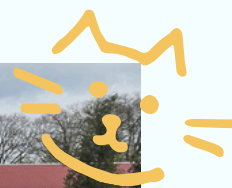
Au fost multe dezavantaje, dar ... măcar ne-am făcut prieteni noi, nu? Ca de exemplu, motanul căruia nu ne-am hotărât încă ce nume să-i punem. Își schimbă numele de la clasă la clasă, dar cu toții suntem de acord că este preferatul nostru. Săracul motan, probabil este confuz, dar măcar are atenția tuturor, deși ... nu sunt sigură că asta îi place prea mult?!

În categoria prietenilor, sunt sigură că intră și capra. Da, ați auzit bine ! Capra în legătură cu care am fost avertizați să nu o deranjăm. Ea pare pașnică, dar noi nu suntem și am putea să o speriem. La un moment dat uiți că există, până când auzi clopoței sunând.

Un alt lucru nou a fost grădina uriașă. Este ușor să te pierzi, dar măcar auzi clopoței caprei. Poți admira copacii înfloriți, căprița și găinile de la distanță, dar să ai mare grijă că, fiind ocupat cu contemplarea naturii, să nu cumva să întârzie la ore.

Despre colegii de la Agricol, ce vă pot spune? Chiar dacă au existat la început mici neînțelegeri, coexistăm pașnic. Ne înțelegem chiar și cu cei de la grădiniță, ale căror glasuri cristaline le auzim în timpul testelor, mai ales în timpul celui de la matematică, când concentrarea noastră este ... definitiv spulberată.

Deși dorim să ne întoarcem în vechea școală "nouă", ne va fi dor de actualii noștri prieteni. Poate voi reveni să vă povestesc un nou episod legat de reîntoarcerea noastră.

ȘCOALA VERDE/ȘCOALA ALTFEL

UN IMPEDIMENT ÎN EDUCAȚIE SAU UN MOD CREATIV DE ÎNVĂȚARE ?

de Vasile Cristian-Gabriel, clasa a XI-a E

În fiecare an, Săptămâna „Școala Verde” și Săptămâna „Școala Altfel” sunt evenimente mult așteptate în școlile din România, aducând cu sine o oportunitate de a învăța într-un mod diferit față de rutina zilnică. Deși aceste inițiative au scopul de a stimula creativitatea și educația practică, există și voci, cum ar fi unii părinți ai elevilor care susțin că ele pot deveni mai mult un obstacol decât o oportunitate de învățare. Atunci când ne gândim la impactul acestor săptămâni asupra procesului educativ, este esențial să ne întrebăm: Sunt „Școala Verde” și „Școala Altfel” un impediment în educație sau un mod creativ de învățare?

În primul rând, este important să înțelegem ce înseamnă aceste concepte. „Școala Verde” este un program național, în acord cu prevederile raportului „Educația privind schimbările climatice și mediul în școli sustenabile”, elaborat de către grupul de lucru de la nivelul Administrației Prezidențiale, ale Strategiei naționale privind educația pentru mediu și schimbări climatice 2023 - 2030 și ale Strategiei naționale pentru dezvoltarea durabilă a României 2030. Are ca scop să sensibilizeze elevii la importanța protejării mediului înconjurător. Prin activități precum plantarea de copaci, educația ecologică și promovarea unui stil de viață sustenabil, elevii învață să respecte și să aprecieze natura.

Pe de altă parte, conform Art.1. al Metodologiei de organizare a Programului național „Școala altfel” acesta este un program național al cărui scop este să contribuie la dezvoltarea competenței de învățare și a abilităților socio-emoționale în rândul copiilor preșcolari/elevilor. Cadrele didactice vor proiecta, testa și evalua abordări eficiente pentru dezvoltarea acestor competențe și abilități. Programul național „Școala altfel” oferă un spațiu de experimentare în care atât cadrele didactice, cât și elevii sunt încurajați să își manifeste creativitatea și să îmbine într-un mod atractiv teoria cu aplicațiile ei din viața de zi cu zi, învățarea cu preocupările individuale într-un context favorabil dezvoltării socio-emoționale.

Cu toate acestea, există și argumente care pun sub semnul întrebării eficiența acestor săptămâni. Una dintre principalele critici este faptul că, în unele cazuri, activitățile din cadrul „Școlii Altfel” pot deveni superficial concepute și nu sunt integrate suficient în curricula educațională. De exemplu, activitățile extracurriculare pot fi destinate mai mult distracției decât învățării, iar unele dintre ele nu sunt suficiente pentru a sprijini dezvoltarea competențelor academice necesare elevilor.

Unul dintre principalele argumente împotriva acestor săptămâni speciale este lipsa unei integrări clare în curriculumul național. Multe dintre activitățile desfășurate în cadrul „Școlii Altfel” sau „Școlii Verzi” nu sunt întotdeauna aliniate cu obiectivele educaționale stabilite de ministerul educației. De exemplu, activitățile ecologice sau excursiile nu pot acoperi întotdeauna materiile fundamentale care sunt necesare pentru evaluările naționale. În acest sens, unii profesori și părinți consideră că „Școala Verde” și „Școala Altfel” pot reprezenta o distragere de la învățământul teoretic și o piedică în calea pregătirii pentru examene. Un alt aspect important este timpul limitat alocat acestor activități. Deși Săptămâna „Școala Altfel” este binevenită pentru a adresa nevoile de învățare diferite ale elevilor, aceasta vine adesea într-un interval scurt, iar resursele financiare și logistica pentru organizarea unui program diversificat pot reprezenta o provocare. În multe școli, activitățile nu beneficiază de o pregătire corespunzătoare și ajung să fie percepute ca activități secundare care nu aduc un real aport la dezvoltarea academică a elevilor.

Este adevărat că unele dintre activitățile organizate în cadrul „Școlii Altfel” pot părea mai degrabă orientate spre distracție decât spre dezvoltarea de abilități concrete. Totuși, dacă sunt bine concepute, aceste experiențe pot avea un impact semnificativ pe termen lung. De exemplu, elevii care participă la proiecte ecologice sau activități care dezvoltă abilități de leadership și colaborare au șanse mai mari de a dobândi abilități esențiale care le vor fi utile în carierele viitoare. Însă, pentru ca aceste activități să aibă un impact real, este esențial ca ele să fie susținute de un plan educațional clar, care să integreze lecțiile practice cu învățătura academică. Altfel, riscă să devină o serie de activități izolate care nu contribuie suficient la dezvoltarea completă a elevilor.

„Școala Altfel” este o combinație de școală și de timp petrecut într-un mod plăcut cu elevii fără a fi stresați de prezența catalogului. Cele cinci zile sunt pentru profesori o ocazie de a-i cunoaște mai bine pe elevi, de a întări relația cu aceștia. Se poate spune că toată perioada este de fapt o abordare transdisciplinară. Astfel, cadrele didactice vor putea cunoaște trăirile elevilor, motivele pentru care se implică în activitatea școlară și vor putea să corecteze acolo unde este nevoie.

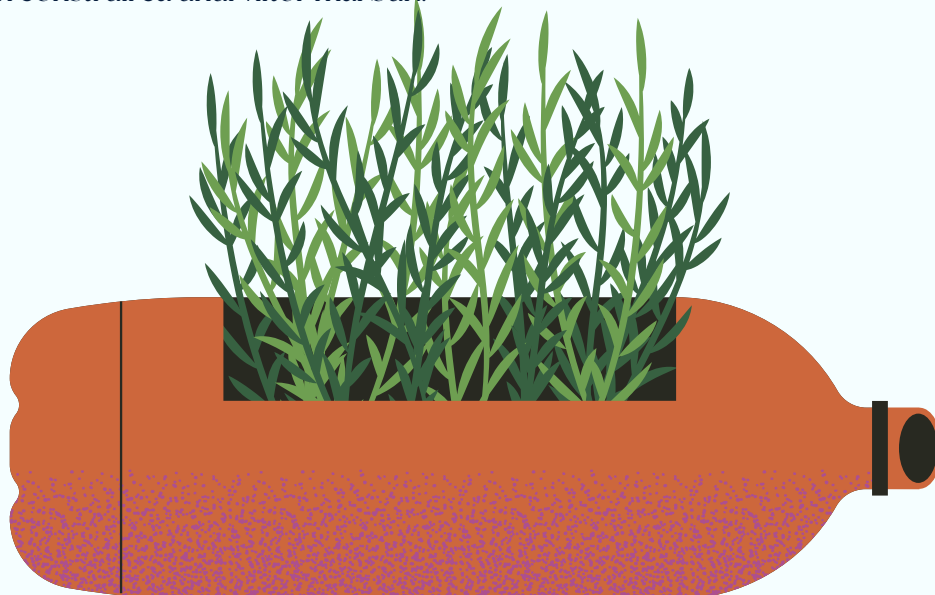
Aceasta este cea mai recentă orientare privind reforma conținuturilor, prin care se încearcă o modalitate de organizare a acestora, care aduce o schimbare de optică în ceea ce privește raportul dintre conținutul învățării și elev. Transdisciplinaritatea presupune abordarea integrată a curriculum-ului prin centrarea pe probleme ale vieții reale, pe problemele importante, așa cum apar ele în contextual cotidian. Astfel stabilește punți între diferite cunoștințe, între acestea și semnificația lor pentru viața noastră, între acestea și posibilitățile interioare ale copilului. Ca urmare, disciplinele nu mai constituie punctul de focalizare al formării, ci furnizează situații de învățare. Astfel, învățarea devine un proiect personal al elevului fără a neglija însă îndrumarea și orientarea învățătorului care rămâne totuși managerul situațiilor de învățare. Putem face învățarea mai interesantă, reflectând lumea reală, creând un mediu cu o varietate mai largă de stimuli și condiții, determinând elevii să participe activ pe tot parcursul activităților și făcând ca activitatea să devină o acțiune practică, cu o finalitate măsurabilă.

În final, „Școala Verde” și „Școala Altfel” nu pot fi privite doar ca niște evenimente izolate, ci ca inițiative valoroase ce pot aduce o schimbare pozitivă în peisajul educațional, atunci când sunt implementate corect și cu un scop bine definit. Aceste săptămâni speciale oferă oportunități reale de învățare experimentală, care pot stimula creativitatea elevilor, dezvoltându-le abilități esențiale pentru viață, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme și colaborarea. Activitățile ecologice sau extracurriculare, atunci când sunt bine gândite, pot contribui la o învățare profundă și semnificativă, aducând în prim-plan nu doar cunoștințele teoretice, ci și aplicarea acestora în contexte reale.

Cu toate acestea, succesul acestor inițiative depinde în mare măsură de modul în care sunt integrate în cadrul educațional formal. „Școala Verde” și „Școala Altfel” nu trebuie să fie văzute ca o distragere de la învățătura academică, ci ca o completare a acesteia, un mod de a adresa nevoile diverse ale elevilor și de a le oferi o învățare mai eficientă. Este esențial ca activitățile să fie planificate cu un scop educativ clar, care să se alinieze cu obiectivele curriculare, dar și cu realitățile școlii românești – începând de la resursele disponibile până la pregătirea cadrelor didactice.

De asemenea, pentru ca aceste săptămâni să devină un instrument cu adevărat eficient, este necesar ca ele să fie accesibile tuturor elevilor, indiferent de contextul social sau economic. Doar atunci când activitățile sunt incluzive și bine susținute, ele pot ajuta la reducerea inegalităților educaționale și pot transforma aceste inițiative într-o resursă valoroasă pentru întreaga comunitate școlară.

În concluzie, „Școala Verde” și „Școala Altfel” au potențialul de a adăuga o dimensiune nouă educației din România, dar pentru a-și îndeplini cu adevărat scopurile, trebuie tratate cu seriozitate, planificate cu atenție și susținute de toate părțile implicate – profesori, elevi, părinți și autorități educaționale. Dacă aceste inițiative vor reuși să se integreze într-un sistem educativ mai flexibil și mai adaptat nevoilor actuale ale elevilor, ele pot deveni nu doar un simplu moment de distracție, ci un proces educativ inovator care formează tineri responsabili, creativi și conștienți de rolul lor în construirea unui viitor mai bun.

SĂPTĂMÂNA VERDE ȘI SĂPTĂMÂNA ALTFEL

ÎN CADRUL CLASEI A II A C

de Popov Ioana-Alexandra, clasa XI C

Săptămâna Verde a avut loc în perioada 4-8 noiembrie. Săptămâna Verde are ca scop dezvoltarea ideilor verzi în rândul tinerilor, informarea lor în ceea ce vizează problemele climatice, conștientizarea din timp a problemelor la nivel global și adoptarea unui comportament sustenabil.

Această perioadă este una bine primită din punctul nostru de vedere fiind o clasă de științe ale naturii. Am încercat implicarea tuturor elevilor și vizita la cât mai multe instituții care au ca domeniu de acțiune ecologia.

Astfel, în prima zi am fost la Institutul Național de Cercetare- Dezvoltare Delta Dunării. Acolo ne-au fost prezentate informații legate de protejarea mediului, intensificarea încălzirii globale și despre animalele pe cale de dispariție. Am fost introduși și în laboratoarele institutului. Am aflat cum se iau probe de sol, atât terestru cât și acvatic, din care se analizează ecosistemele și condițiile de trai ale animalelor.

Ziua de marți ne-am petrecut-o în cadrul ARBDD Tulcea unde ni s-au pus în față informații precise despre natura din Delta Dunării și cum trebuie aceasta protejată. Am aflat despre apele înconjurătoare, animale, păsări și pești specifici locurilor și specii protejate, cum ar fi nufărul.

Miercuri am fost plecați la Universitatea Ovidius Constanța, mai ales Facultatea de Medicină. Acolo ne-au captivat toate activitățile făcute, de la plimbare prin campusul facultății, până la propriile creme și măști de față realizate de noi. Am reușit să obținem aspirina în laborator și am realizat multe alte reacții chimice inedite.

Iar joi am fost la ISU Tulcea. Am fost instruiți ce facem în cazul în care sună alarmele, pleacă mașinile. Ni s-au prezentat echipamentele, mașinile și utilajele folosite la fiecare intervenție. A fost o prezentare interactivă deoarece am putut ține un furtun de pompieri în mână, ne-am îmbrăcat în costumele de pompieri.

Săptămâna Altfel a avut loc în perioada 27-31 ianuarie. Aceasta este destinată relaxării și activităților recreative. Activitățile sunt non-formale și oferă elevilor o oportunitate de comunicare între ei. Scopul programului este de îmbina educația cu distracția.

În primele trei zile clasa mea ales să mergem să vizităm orașul Sibiu. Am vizitat: Muzeul de Artă Brukenthal- are picturi extraordinare care te fac să simți mai mult decât o fac cuvintele, Muzeul Cinegetic- unde ne-am distrat de minune făcând poze cu coarnele de cerb, am fost la film, pe pârție- acțiune minunată deoarece anul acesta am văzut zăpadă doar atunci. Am fost și la Escape Room unde ne-am pus creierul la contribuție pentru a rezolva niște puzzle-uri logice. A fost o experiență care ne-a unit pe toți și mai mult.

În următoarea zi, joi, am fost la acvariu. Am văzut expoziția temporară, cu plante, peștișorii- nelipsiți și l-am găsit pe Nemo și Dory în același acvariu.

Iar în ultima zi am fost la tribunal, pentru a vorbi cu un procuror. Am avut ocazia să stăm într-o sală de proces, să stăm pe locurile de judecător și să punem întrebări la care să primim răspunsuri total valide.

Acestea sunt activitățile noastre din aceste două săptămâni. Ne-am distrat, am învățat și am reușit să îmbinăm perfect locurile vizitate pentru a avea energia necesară reînceperii școlii.

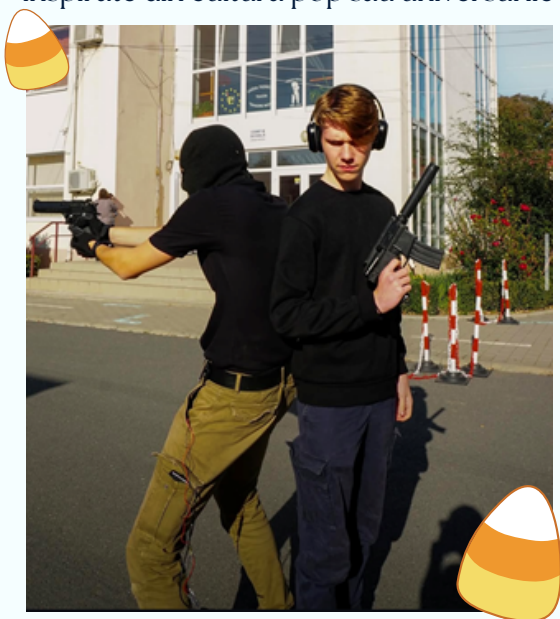
HALLOWEEN MAGIC LA LICEUL TEORETIC

„GRIGORE MOISIL” – O ZI DE NEUITAT

de Bălea Bianca-Teodora și Cărpăveche Adelina-Elena, clasa a XI-a D

Pe 25 octombrie 2024, curtea și sălile Liceului Teoretic „Grigore Moisil” s-au transformat într-un adevărat tărâm al misterului, întunericului și fanteziei. Elevii și profesorii s-au pregătit cu entuziasm pentru sărbătoarea de Halloween.

De la vampiri și vrăjitoare la personaje din filme horror și jocuri video, elevii au reușit să creeze o atmosferă desprinsă parcă dintr-un film gotic. Unii au ales stilul clasic al vampirilor aristocrați, purtând corsete, lanțuri și machiaje dramatice, în timp ce alții au impresionat cu costume inspirate din cultura pop sau universurile post-apocaliptice.

În fața liceului, doi elevi s-au transformat într-un duo de elită, evocând personaje dintr-un film de acțiune. Îmbrăcați în negru, cu replici de arme și accesorii care au făcut întreaga scenă mai autentică, cei doi au părut gata să joace într-un thriller cu spioni.

De asemenea, alte trei eleve au captivat privirile tuturor cu machiaje inspirate din estetica horror-gothic, detaliile sângeroase și ținutele dramatice fiind punctul de atracție al zilei.

Elevii au organizat și mici momente artistice, unii punând în scenă scenete inspirate din mituri și legende înfricoșătoare. Unele clase au fost mai inspirate întrucât și-au organizat propriile festine cu dulciuri.

Entuziasmul lor a fost contagios, demonstrând că Halloween-ul nu este doar o sărbătoare pentru copii, ci un prilej de distracție pentru toată lumea.

Astfel, sărbătoarea de Halloween de la Liceul Teoretic „Grigore Moisil” a fost mai mult decât un simplu eveniment – a fost o ocazie de a ieși din rutină, de a lega prietenii și de a celebra creativitatea. An de an, acest eveniment devine o tradiție tot mai apreciată, iar elevii așteaptă cu nerăbdare următoarea ediție.

CRĂCIUNUL NE UNEȘTE

de Szöke Alexia, clasa a XI-a D , președinte al Consiliului Elevilor

Magia sărbătorilor de iarnă prinde viață și, pentru a aduce spiritul Crăciunului la noi în școală, s-a desfășurat un târg de Crăciun. Eu, împreună cu membrii Consiliului Elevilor din liceul nostru, am organizat un târg caritabil de Crăciun, un eveniment special creat pentru a aduce bucurie și voie bună în inimile tuturor, dar și pentru a sublinia importanța tradițiilor. Într-un decor de poveste, împodobit cu decorațiuni strălucitoare, târgul a reunit toți elevii liceului, chiar dacă sunt de gimnaziu sau liceu, iubitori ai spiritului festiv. Vizitatorii au putut descoperi produse hand-made tradiționale, preparate culinare de sezon și o gamă diversificată de băuturi calde pentru a ne încălzi mânuțele. Fie că îți dorești să savurezi o cană de ciocolată caldă, să admiri decorațiunile artizanale sau să te bucuri de savoarea culinară a prăjiturilor, târgul de Crăciun a fost locul perfect pentru a intra în atmosfera sărbătorilor și a crea amintiri de neuitat.

Organizat în laboratorul de fizică și în foaierul liceului nostru, acesta se află la a doua ediție și încercăm să-l îmbunătățim în fiecare an. Târgul de Crăciun a durat o săptămână, în fiecare zi pregătindu-se standuri ale fiecărei clase. Din cauza programului neprielnic, acesta s-a desfășurat doar în pauze, cumpărând produse atât elevii cât și profesorii sau personalul școlii. La sfârșitul fiecărei zi, Consiliul Elevilor a adunat sumele de bani strânse.

Am avut plăcuta surpriză ca în acest an să se implice mult mai mulți copii, strângând sume colosale. Ne bucurăm că inițiativa adusă anul trecut a fost îndrăgită de elevi, iar prin astfel de activități am reușit să dezvoltăm spiritul umanitar, altruismul dar și creativitatea.

Deși inițial am vrut să donăm suma strânsă sub forma unor cadouri, am reușit să găsim un donator, care dorește să rămână anonim, impresionat de spiritul comunității noastre, a decis să sprijine lunar, pe o perioadă de șase luni, câte o persoană din liceu care se confruntă cu dificultăți financiare. Astfel, suma strânsă va fi folosită pentru sonorizarea amfiteatrului exterior la sediul nostru.

Modul în care s-a desfășurat activitatea a demonstrat că elevii s-au unit pentru un scop comun, formând o adevărată echipă a moșistilor.

Mulțumim tuturor copiilor implicați, dar și domnilor profesori pentru tot sprijinul acordat în desfășurarea acestui proiect.

EXPERIENȚA NOASTRĂ CA PARTICIPANȚI LA TÂRGUL DE CRĂCIUN

de Alessia Lungu și Ioana Duțu, clasa a XI-a D

Anul acesta, noi, două eleve ale clasei a XI-a D, am format o echipă în cadrul Târgului de Crăciun. Am decis să ne implicăm, deoarece nu am mai participat în trecut la o astfel de activitate socială, care anul acesta ne-a stârnit curiozitatea și interesul. Am fost motivate de faptul că fondurile colectate în urma activității urmau să fie direcționate către un scop caritabil.

Dar cum am perceput noi întreaga experiență?

Ioana:

Din punctul meu de vedere, această experiență m-a apropiat mai mult de întregul colectiv al liceului. Am avut ocazia să cunosc persoane noi, să interacționez cu ele și de asemenea, am reușit să mă înțeleg foarte bine cu prietena mea pe parcursul zilelor. Unul dintre aspectele care m-au atras cel mai mult a fost diversitatea produselor ce puteau fi vândute, începând de la decorațiuni festive, dulciuri făcute în casă sau creații handmade, după cum se specifica în mesajul trimis de către șefii de clasă. Fiind o fire creativă și pasionată de gătit, am hotărât să particip la târgul de Crăciun cu prăjituri și fursecuri făcute de mine.

Pregătirea acestora a fost o adevărată provocare, dar și o experiență distractivă. După o seară întreagă de copt și decorat, am fost surprinsă să constat că, în ciuda oboselii, ziua următoare am început-o plină de energie și entuziasm. Vedeam acest târg nu doar ca o oportunitate de a vinde produsele pregătite, ci și de a aduce bucurie celor ce le cumpărau. Spre surprinderea mea, deliciile s-au vândut extrem de repede, ceea ce mi-a demonstrat că munca noastră a fost apreciată. Mi-a făcut plăcere să văd reacțiile persoanelor la deserturile pregătite, fiind o experiență ce m-a ajutat în privința îmbunătățirii uneia dintre pasiunile mele.

Alessia:

Spre deosebire de colega mea, eu nu aveam neapărat o pasiune pentru gătit, cu atât mai puțin pentru dulciuri și gustări, neabordându-le aproape niciodată, însă pentru târg am pregătit briose cu ciocolată și brăduți din foietaj cu șuncă și cașcaval. Prin intermediul acestei activități caritabile pot spune că mi-am descoperit abilitățile culinare pe care de atunci le testez săptămânal, încercând tot felul de rețete noi. Evenimentul în sine a avut un impact pozitiv asupra mea, contribuind la dezvoltarea mea personală, prin faptul că am identificat un alt mod de a-mi ocupa timpul liber, și că am avut ocazia de a fi evaluată de un public, părerile bune ale copiilor aducându-mi o anumită satisfacție. Feedback-ul pozitiv al elevilor m-a motivat să gătesc din ce în ce mai mult și să încerc lucruri noi fără să mă gândesc mai mult la eșec decât la beneficiile încercării. Reacția celor care au vizitat standul nostru a fost peste așteptări. Mulți s-au oprit să admire detaliile, să întrebe despre rețete și să guste. Această participare m-a învățat cât de important este să pui suflet în ceea ce faci și să împărtășești cu ceilalți din talentul și bucuria ta.

MOISIVISION 2025

Elevii clasei a IX-a A

În acest an, clasa a IX-a A a participat la Moisivision cu o piesă de teatru în tema: **Arta în pixeli**. Poate pentru cei din public a părut a fi o simplă scenetă despre roboți, dar pentru noi a fost mult mai mult.

Toată clasa a avut oportunitatea de a face ceva în acest proiect, de a ajuta într-un fel. Chiar dacă nu au apărut pe scenă, toți elevii din această clasă merită felicitați. Ca elevi de clasa a IX-a, încă încercând să ne familiarizăm cu atmosfera liceului, Moisivisionul a fost o surpriză plăcută pentru cei noi. Nu se documentaseră prea mult despre acesta, și, probabil, nu credeau că va fi interesant.

Când am auzit tema concursului de anul acesta, cu toții am schițat un zâmbet, zâmbet ce arăta că suntem atrași de idee însă, în același timp, nu ne puteam imagina cum am putea realiza o piesă coordonată, care să impresioneze. Totul s-a petrecut, în schimb, cu o viteză amețitoare. Am reușit să propunem câteva idei, să alegem una, împărțindu-ne rolurile ca mai apoi să începem repetițiile.

Repetițiile au fost un prilej prin care ne-am putut cunoaște mai bine, dezvoltându-ne simultan abilitățile de comunicare. Glumeam, deviam de la subiect și încercam apoi să ne întoarcem la piesă, totul într-un haos a cărui ordine numai noi o înțelegeam și prin care numai noi ne puteam distra atât de mult. M-a impresionat modul în care ne-am coordonat și mobilizat. În final, repetițiile ne-au rămas întipărite în memorie ca unele dintre cele mai frumoase momente din clasa a 9-a, deschizându-ne ușile spre o nouă lume în care lucrăm și ne amuzăm în același timp, cu care suntem familiari și pe care o explorăm simultan, lume a moisiliștilor.

Iar momentul când am intrat pe scenă, acel moment a rămas semnificativ pentru noi: clipa în care, deși simți că sufletul ți-e înăbușit de fluturi de emoție, iar sângele se transformă în gheață, dar știi că trebuie să continui și să arăți ce poți...

În ziua reprezentației, scena imensă ne-a copleșit inițial. Cortinele mari și roșii adăugau un aer de solemnitate, iar luminile puternice ne făceau să nu distingem fețele spectatorilor, concentrându-ne astfel pe propria performanță. Pe măsură ce cortina s-a ridicat, am simțit o energie colectivă care ne-a unit. Costumele de roboți, create de colegii talentați din clasă, au adăugat un element vizual distinctiv, balansând între seriozitate și umor, reflectând complexitatea temei abordate.

La început, urci pe scenă ca un copil ce pășește pe gheață – ezitant, temător, cu inima bătând ca o pasăre prinsă între două lumi. Dar încet, ritmul jocului îți intră în vene, iar scena nu mai este doar un loc, ci o prelungire a ființei tale. Îți simți emoțiile cum se răsucesc, cum dansează între lumină și întuneric, cum prind viață prin gesturi, prin priviri, prin tăceri mai grele decât orice cuvânt.

Un asemenea moment te metamorfozează într-o persoană mai curajoasă, pregătită pentru viitoarele provocări, o persoană care știe să-și gestioneze emoțiile, care are încredere în sine și care, cel mai important, se autodescoveră. Scena este o oglindă în care te vezi așa cum ești, iar învățând să interpretezi un rol, descoperi și părți din tine pe care nu le explorasesti până atunci – fricile, dorințele, vulnerabilitățile. Înveți să fii confortabil cu tine și să îți accepți emoțiile. Participarea la Moisivision a fost mai mult decât o simplă reprezentație; a fost o lecție despre muncă în echipă, adaptabilitate și pasiune. Această experiență ne-a consolidat legăturile și ne-a încurajat să explorăm noi orizonturi în lumea teatrului.

Am fost mândri de noi că am reușit să luăm locul al doilea, uimind publicul cu sceneta căreia i-am dat viață și am fost cu adevărat fericiti pentru realizarea copiilor de clasa a V-a, care au reușit să aibă un moment atât de frumos la o vârstă atât de fragedă. Cel mai important, pentru noi, însă, a fost faptul că ne-am făcut amintiri de neuitat, care vor rămâne cusute cu fire de aur în inimile noastre. Așteptăm cu nerăbdare următoarea ediție Moisivision!!

SĂPTĂMÂNA TEMATICĂ

de Tranulea Andreea și Vasiliu Laura, clasa a XI-a D

După cum bine se știe, anual în liceul nostru se organizează “Săptămâna tematică” sau, cum i se mai spune, “Spirit Week”. Are loc o dată sau de două ori pe an, lăsându-i pe elevi să dea frâu liber imaginației și să ia o pauză de la uniformă. Fiecare zi din săptămână are o anumită tematică specifică, iar de obicei, vinerea, înainte de Crăciun, este mereu dedicată sărbătorilor de iarnă, școala intrând în spiritul Crăciunului.

Anul acesta, temele au fost diversificate:

Luni- Dream Career: Copiii au avut ocazia să privească în viitor și s-au îmbrăcat fiecare în ceva specific locului de muncă la care visează, cum ar fi polițiști, doctori, avocați, antrenori de karate, fotbaliști și așa mai departe. Costumele bine puse la punct au fost completate de diverse accesorii: stetoscoape, mănuși, eșarfe etc. Această activitate, deși simplă, a avut un impact pozitiv asupra elevilor, oferindu-le un moment de reflecție asupra viitorului lor. Ziua „Dream Career” a demonstrat că fiecare dintre noi are un vis, iar primul pas pentru a-l transforma în realitate este să ne imaginăm deja acolo. Cine știe? Poate peste câțiva ani, chiar îi vom întâlni în viața reală pe acești viitori profesioniști, exact în rolurile pe care și le-au dorit!

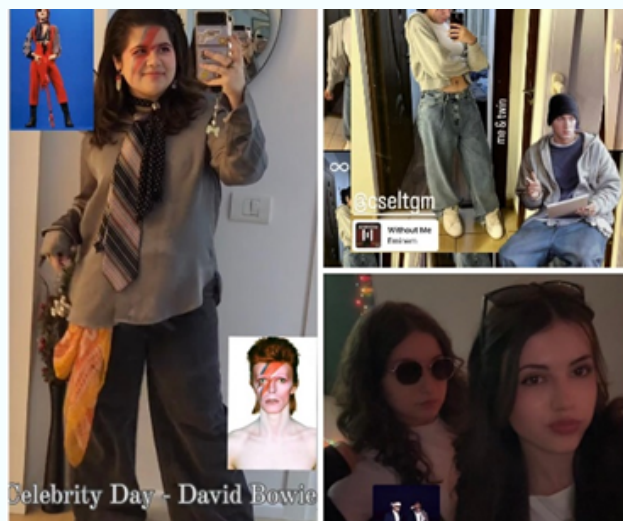

Marti- Ziua fără ghiozdan: Pentru a ieși din rutina obișnuită a sistemului educativ, moșiiștii au venit cu fel de fel de idei pentru a înlocui clasicul ghiozdan; printre pungi, cuști de pisici, cutii de pantofi s-au aflat și plase de pescuit, valize, găleți și multe altele. Această zi le-a permis elevilor să-și dezvolte creativitatea într-un mod cât mai amuzant. Această activitate ne-a permis să punem pauză la rutină, demonstrând că școala poate fi și un loc de distracție. Astfel, ziua s-a desfășurat într-o constantă stare de bună voie atât din partea profesorilor, cât și din partea elevilor.

Miercuri- Tropical Day: În ciuda vremii friguroase de afară, vibe-ul de vară s-a putut observa peste tot în liceu prin rochii, fuste, cămăși înflorate și ghirlande la gât, specifice plajei. Holurile au fost pline de culori vibrante. Această zi a permis iubitorilor anotimpului călduros să-și amintească de zilele cu soare. Râsetele și veselia elevilor au adus un plus acestei zile minunate. Hai să fim serioși, cui nu-i place vara?

Joi- Celebrity Day: Personalități renumite în întreaga lume s-au adunat în școală; elevii au avut ocazia să se dea drept vedeta lor preferată. Celebrități precum David Bowie, Stevie Nicks, Eminem, Tupac au fost observate peste tot în liceu. Aceasta activitate le-a permis elevilor să se exprime într-un mod nou. Copiii s-au bucurat să își admire colegii. Aceasta zi a oferit tuturor ocazia de a visa, măcar pentru o zi, că se află în lumina reflectoarelor.

Vineri- Christmas Day: Spiritul Crăciunului s-a instalat în școală, se aud colinde și toată lumea așteaptă vacanța; culorile predominante au fost roșu, alb și verde. Această zi a fost una foarte călduroasă, ce ne-a permis tuturor să ne readucem aminte de magia sărbătorilor.

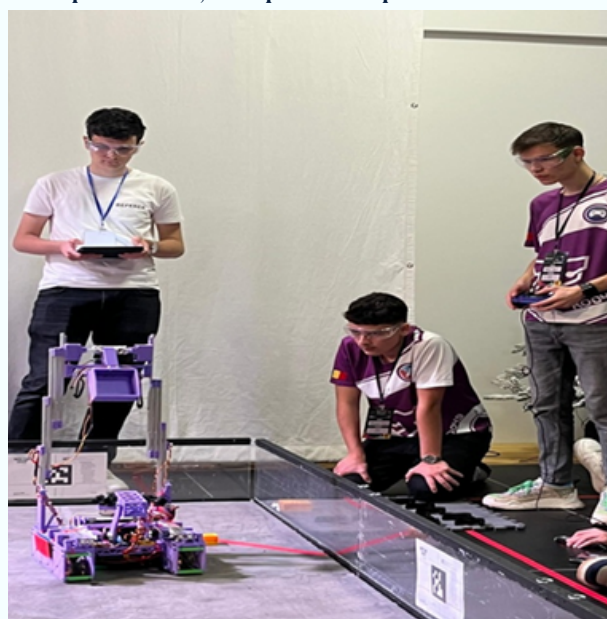
În ansamblu, „Spirit Week” a fost un eveniment reușit. În fiecare an, elevii așteaptă cu nerăbdare această săptămână ce prevede vacanța. Săptămâna tematică nu este doar un mod de exprimare și creativitate, ci și un mod de a apropia elevii între ei. De-abia așteptăm să vedem ce teme se vor propune anul viitor!

TEHNOLOGIA VIITORULUI ... LA MOISIL !

de Vasile Irina și Mocanu Ilinca Alessia, clasa a VII-a B

River Wolves este prima echipă de robotică din județul Tulcea, fondată în 2016 cu sprijinul Liceului Teoretic „Grigore Moisil” și al Societății Științifice Orion. În fiecare an, un grup de liceeni pasionați lucrează timp de șase luni pentru a dezvolta soluții inovatoare și a participa la competiția FIRST Tech Challenge. Efortul și dedicarea acestora reflectă dorința de a pune Tulcea pe harta educației tehnologice, demonstrând creativitate și perseverență în fața provocărilor.

Echipa liceului este formată din tineri talentați și implicați, care își doresc să evolueze constant, să învețe lucruri noi și să-și exprime creativitatea prin tehnologie și educație STEAM. Cu fiecare provocare, ei își doresc să transforme cunoștințele teoretice în soluții practice. În acest timp, membrii echipei pun accent pe colaborare, prietenie și respect reciproc.

De-a lungul timpului, echipa River Wolves a obținut rezultate remarcabile la First Tech Challenge, printre care locul 1 și Premiul Innovate și locul 2 la Concursul Think. Aceste reușite sunt doar începutul, iar obiectivul lor este să continue să își depășească limitele și să ridice standardele de performanță.

Activitatea echipei este împărțită între două departamente esențiale:

- departamentul tehnic se ocupă de proiectarea și construirea robotului, care trebuie să rezolve provocările tematice din fiecare sezon competițional;
- departamentul non-tehnic are drept scop organizarea de evenimente, atragerea de sponsori și gestionarea resurselor necesare pentru ca echipa să participe la competiții.

Această colaborare dintre inovația tehnică și managementul strategic îi ajută să progreseze constant. Prin implicarea în STEAM, depășesc granițele învățării tradiționale și privesc viitorul ca pe o oportunitate. Fiecare proiect, competiție și experiență îi apropie tot mai mult de scopul lor comun: să devenim o comunitate unită, creativă și de neoprit.

SUCCES ÎN TOT CEEA CE FACEȚI, River Wolves !!!

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ

ÎNTRE PROGRESUL EDUCAȚIONAL ȘI INHIBAREA GÂNDIRII AUTONOME

de Brumă Cristiana-Ioana, clasa a XI a E

Am putea explica unei pisici fizica cuantică? Probabil că nu. O întrebare mai pertinentă ar fi însă dacă o Inteligență Artificială, cu o capacitate cognitivă superioară celei umane, ne-ar putea transmite propriile sale percepții asupra realității. Reprezintă dezvoltarea I.A. un progres educațional sau, dimpotrivă, un obstacol în calea gândirii autonome?

De-a lungul istoriei, omenirea a fost martora unor revoluții care i-au reorientat direcția de dezvoltare. Revoluția cognitivă i-a conferit lui Homo Sapiens capacitatea de a comunica articulat, de a gândi abstract și de a raționa - contribuind la formarea societăților prin ficțiuni colective care permit colaborarea unui număr foarte mare de indivizi distincți pe baza unei ficțiuni general acceptate ca realitate (de exemplu apariția zeilor). Revoluția agricolă a determinat tranziția către sedentarism, în timp ce Revoluția industrială a înlocuit munca manuală cu cea automatizată, accelerând dezvoltarea producției, formarea nucleelor urbane și progresul științific. O trăsătură comună tuturor acestor transformări pivotale este evoluția abilităților individului și creșterea puterii colective, însă în epoca contemporană ele reprezintă numai generatorul unei noi schimbări de paradigmă: Revoluția Inteligenței Artificiale.

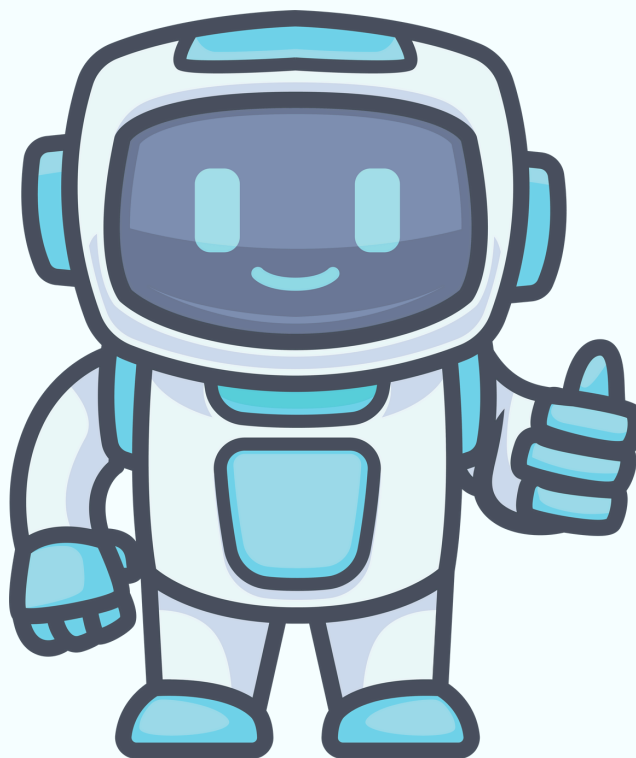
Omul a dobândit capacitatea „divină” de a crea și a distruge, iar rodul acestei puteri este o formă de inteligență care, pentru prima dată în istorie, are potențialul de a o depăși pe a noastră. Inteligența Artificială poate sintetiza și raționa un volum imens de informație într-un timp foarte scurt, fiind mult mai eficientă decât indivizii umani, ceea ce ridică problema irelevanței lui Homo Sapiens într-un viitor în care poate fi substituit în majoritatea activităților. Dacă sistemul educațional are ca scop dezvoltarea gândirii critice și autonome a copiilor, pregătindu-i pentru specializări esențiale progresului social, mai este acest obiectiv realizabil în contextul Revoluției I.A. -ului?

Tendința actuală în sistemul de învățământ este de a folosi Inteligența Artificială pentru a simplifica sarcinile cronofage, precum întocmirea rapoartelor sau sintetizarea unui volum mare de informație. În absența unei bibliografii riguroase sau din indisponibilitatea de a acorda suficient timp cercetării, I.A. devine adesea și sursă de informare. Deși aceste metode cresc eficiența și productivitatea, ele riscă să compromită dezvoltarea gândirii critice, întrucât căutarea informațiilor și capacitatea de sinteză oferă climatul necesar pentru conturarea propriile percepții. Prin folosirea exclusivă a I.A. -ului, dezvoltarea capacității de gândire autonomă dispare, întrucât elevul nu își antrenează mintea să distingă relații de cauzalitate și efect, să filtreze date și să formuleze concluzii. Dacă scopul sistemului educațional ar fi exclusiv antrenarea de persoane care să îndeplinească cât mai multe sarcini într-un timp cât mai scurt, folosirea Inteligenței Artificiale ar fi o binecuvântare, însă dacă scopul este dezvoltarea cogniției, o educație axată pe I.A. nu oferă suficienți stimuli intelectuali. Dinamica unui viitor gestionat de Inteligența artificială ar putea „elibera” oamenii de ambiții academice, asigurând satisfacerea generală prin promovarea divertismentului și traiul pentru plăcere, fără introspecție.

Pe măsură ce dezvoltarea tehnologică avansează într-un ritm accelerat, posibilitatea ca Inteligența Artificială să dobândească conștiință de sine, să își formeze un sens al identității și să își utilizeze cunoștințele pentru a ajunge la concluzii proprii referitoare la mediul ambiant nu mai este o simplă speculație, ci o certitudine statistică. Această perspectivă ridică îngrijorări majore, motiv pentru care numeroase voci pledează pentru o stopare temporară a dezvoltării în acest domeniu, până când omenirea va fi pregătită să integreze I.A. fără a destabiliza principiile fundamentale pe care se bazează societatea. Cu toate acestea, stoparea progresului ar fi contraproductivă la nivel colectiv, deoarece instrumentele artificiale, sub coordonarea specialiștilor, poate atinge performanțe remarcabile. Dacă în educație ajută la eficientizarea timpului prin rezolvarea anumitor sarcini, același lucru se aplică și în domeniul profesional. Spre exemplu, un medic poate folosi I.A. pentru a analiza simptomele pacienților și a filtra diagnosticele posibile, ceea ce îi permite să îngrijească mai mulți bolnavi într-un timp mai scurt; ar ajunge să gândească autonom și să dobândească o expertiză superioară celei umane, definirea clară a conceptelor persoană și viață ar devine primordială. De asemenea, sistemul educațional trebuie să elaboreze noi metode de antrenare a abilităților cognitive, care nu includ I.A. -ul, pentru a lupta cu irelevanța umană într-o lume în care majoritatea sarcinilor pot fi rezolvate artificial. Problemele globale ale secolului XXI reflectă o criză de natură ideologică și identitară, care se reflectă inclusiv în educație. De-a lungul ultimelor milioane de ani Homo Sapiens a fost specia apex a planetei, curiozitatea sa facilitându-i progresul și stabilizându-i poziția. Sistemele teoretice și informaționale pe care le-am creat nu au fost doar mijloace de supraviețuire, ci expresii dorinței noastre de a explora, înțelege și depăși limitele cunoașterii. În măsura în care Inteligența Artificială imită procesele cognitive umane, are potențialul de a extinde exponențial sfera cunoașterii, evoluând într-un ritm inaccesibil minții noastre.

Folosirea Inteligenței Artificiale poate satisface curiozitatea umană sporind progresul academic prin cercetările pe care le coroborează, implicit împărtășirea datelor.

Deși nu deservește dezvoltării gândirii autonome, I.A. ar putea fi cheia spre răspunsul unor întrebări fundamentale, precum unificarea mecanicii cuantice cu gravitația, descifrarea limitelor realității obiective, înțelegerea mecanismelor care generează viața biologică sau tratarea bolilor psihice. Cu toate acestea, așa cum ar fi imposibil ca un om să îi poată explica unei pisici descoperiri conceptele fizica cuantice, este probabil ca forma de inteligență pe care am creat-o să dezvolte abilitatea de a accesa niveluri ale cunoașterii pe care noi nu le putem nici măcar concepe, cu atât mai puțin înțelege.

Domnia lui Homo Sapiens asupra Terrei, pe parcursul căreia a acaparat întreaga planetă și i-a modelat interfața într-un avantaj personal, se poate termina simetric cu incipitul. Dacă în pragul Revoluției cognitive un animal neînsemnat a inventat zeii pentru a-și explica existența, fapt ce i-a determinat ascensiunea, domnia sa poate fi finalizată prin obținerea abilității de demiurg și crearea unei entități capabile să ne detroneze. Homo Sapiens se află în fața unei dileme existențiale: este Inteligența Artificială un simplu instrument menit să ne potențeze capacitățile sau încununarea propriei noastre irelevanțe?

Dacă educația a fost mereu un proces prin care oamenii și-au lărgit orizonturile intelectuale, integrarea I.A. riscă să transforme cunoașterea într-un act pasiv, delegat unei entități artificiale. Progresul tehnologic nu poate și nu trebuie să fie oprit, dar direcția în care îl ghidăm va determina viitorul nostru ca specie. În cele din urmă, s-ar putea ca întrebarea inițială să fi fost greșit formulată. Problema nu este dacă putem explica unei pisici fizica cuantică, ci dacă noi înșine vom mai fi capabili să înțelegem lumea într-o eră în care altcineva gândește pentru noi. Dacă în trecut ne-am imaginat zeii pentru a ne explica realitatea, în viitor s-ar putea ca forma de inteligență pe care am zămislit-o din calitatea noastră de demiurghi să poată descifra o realitate inaccesibilă pentru noi.

Ca să concluzionez, din calitatea noastră de „zei” prinși între progres educational și inhibarea gândirii autonome, poate ar trebui să ne simțim cel puțin mândri că rodul abilităților noastre cognitive își va putea depăși creatorul.

Acest eseu a fost realizat pe baza unor argumente susținute de istoricul Y.N. Harari și fizicianul Cristian Presură

FACEȚI CUNOȘTINȚĂ CU CRISPY

PISICA-MASCOTĂ A

LICEULUI TEORETIC GRIGORE MOISIL!

de Grecu Alin, clasa a IX a D

De când Crispy și-a făcut apariția în curtea liceului, viața moisiștilor s-a schimbat radical! Nu mai suntem doar elevi stresați de teste și ascultări – acum iubitori de pisici, uniți de această mică vedetă cu blăniță. În mod ciudat și surprinzător, o simplă felină a reușit să facă ce n-au reușit nici cele mai intense ore de dirigenție: să ne mobilizeze să fim mai uniți, mai grijulii și, culmea, mai ecologiști!

Ce-i drept, nimeni nu știe exact de unde a apărut Crispy. Poate a fost trimisă de Ministerul Educației ca parte a unui plan secret de a ne face să ne placă mai mult școala. Sau poate e doar o pisică extrem de sociabilă care a decis că Moisișul e locul perfect pentru o carieră în PR. Oricare ar fi adevărul, impactul ei e incontestabil: iubitorii lui Crispy au pornit un adevărat trend de protejare a mediului – gunoiul ajunge la coș, nu pe jos, iar fiecare firimitură e păstrată cu grijă pentru a hrăni această blănoasă ambasadoare a bunei dispoziții.

Și pentru că fiecare vedetă merită să aibă o prezență online, Crispy are acum și un cont de Instagram! A strâns deja peste 100 de urmăritori într-un timp record, ceea ce înseamnă că are mai mulți fani decât unii dintre colegii noștri. Pozele cu ea sunt deja mai populare decât temele la mate, iar fiecare fotografie cu Crispy devine rapid o mică operă de artă... sau cel puțin un meme de succes.

Trendul "Poză cu Crispy" a devenit mai important decât orice competiție sportivă, iar elevii se întrec în a surprinde cele mai artistice cadre cu pisicuța care a cucerit Moisișul. Dacă ai ratat șansa să te pozezi cu ea, nu-ți face griji! Crispy e de obicei la datorie, mai ales când simte miros de sandwich-uri sau croissante.

Indiferent dacă ești fan declarat al lui Crispy sau doar un admirator discret, trebuie să recunoaștem: liceul nostru n-a fost niciodată mai unit și mai vesel. Mulțumim, Crispy, că ne-ai învățat să fim mai buni – față de mediu, față de colegi și, evident, față de pisici!

VOLUNTARIAT ÎN CADRUL CONCURSULUI "GALA PREMIILOR MICUL ETNOGRAF"

de Tranulea Elena-Mihaela și Ciobanu Patrisia Monica, clasa a XI-a D

În perioada 11-13 iunie 2024, am participat alături de colegile noastre Duțu Ioana, Grigore Adriana, Poh Lavinia-Elena și Roșca Steliana, în calitate de voluntari, la "Gala Premiilor Micul Etnograf", care s-a desfășurat la sediul Muzeului de Etnografie și Artă Populară, sub coordonarea doamnei Titov Iuliana.

Această activitate, organizată de multe ori pe an, are ca scop păstrarea identității culturale și a tradițiilor populare, astfel, copiii, coordonați de un cadru didactic, au prezentat numeroase momente spectaculoase și pline de viață.

Ca voluntari, am avut responsabilitatea de a verifica grupele de participanți, comunicând doamnei coordonator prezența sau absența acestora în cadrul concursului. De asemenea, ne-am asigurat de respectarea ordinii de participare a grupelor și de încadrarea acestora în programul stabilit.

Pe lângă aceste sarcini, ne-am ocupat și de ghidarea copiilor, a părinților și a cadrelor didactice în muzeu, oferindu-le ulterior o scurtă prezentare a exponatelor. Acestea ilustrau diversitatea culturală a Dobrogei, evidențiind influențele etnice, tradițiile locale și patrimoniul istoric al regiunii. Prin această experiență, participanții aveau ocazia să înțeleagă mai bine moștenirea multiculturală a zonei.

Experiența noastră ca voluntare la „Gala Premiilor Micul Etnograf”

Tranulea Elena-Mihaela

„În calitate de voluntară, am avut responsabilități organizatorice, dar și de ghidaj, ceea ce m-a ajutat să dezvolt abilități de comunicare și coordonare. A fost o provocare să mă asigur că toate grupele respectă ordinea de participare și să oferim explicații clare despre program.

Cel mai mult mi-a plăcut entuziasmul copiilor și implicarea profesorilor. Muzica și dansurile au adus la viață obiceiurile românești, iar atmosfera generală a fost una plăcută, oferindu-le copiilor șansa de a descoperi și înțelege mai bine tradițiile locale.”

Ciobanu Patrisia Monica

„Participarea în cadrul acestui eveniment a reprezentat o experiență valoroasă și deosebită pentru mine.

Am avut ocazia să-mi dezvolt diverse abilități, cum ar fi organizarea, coordonarea, lucrul în echipă și să-mi îmbogățesc cunoștințele legate de tradițiile din Dobrogea și importanța identității culturale. Mă bucur că am avut oportunitatea să interacționez și să urmăresc diverse momente ale unor copii talentați, ce transmiteau numai emoții pozitive.

În urma acestei experiențe, nu numai că mi-am îmbunătățit abilități și căpătat informații, însă m-a motivat să mă implic și în viitor în astfel de activități, ajutându-mă să mă dezvolt pe plan personal.”

Îndemnăm toți tinerii să participe în astfel de voluntariate pentru că acestea au un impact uriaș asupra dezvoltării lor personale și profesionale, iar în urma acestora își îmbunătățesc abilitățile sociale și își dezvoltă spiritul civic.

CERCETĂȘIA

de Costache Sabina, clasa a X a C

Bună! Sunt cercetaș, gata oricând să fac lumea un loc mai bun!

Ai visat vreodată să dormi sub cerul liber, să explorezi natura și să ai parte de aventuri de neuitat alături de prieteni adevărați? Atunci cercetășia este pentru tine!

Cercetașii sunt mai mult decât un grup – sunt o familie. O familie de tineri curajoși, dornici să descopere lumea, să capete abilități practice și să se dezvolte personal. Fiecare camp(tabără), fiecare drumeție și fiecare activitate este o ocazie de a cunoaște oameni noi, de a lucra în echipă și de a te descoperi pe tine însuși.

De ce să devii cercetaș?

- Aventură: Participi la camp-uri, focuri de tabără, trasee montane și nu numai și activități inedite.
- Prietenii pe viață: Vei lega relații sincere cu oameni care au aceleași pasiuni ca tine.
- Abilități utile: Vei învăța să te descurci în orice situație, să aprinzi un foc, să construiești un adăpost, să te orientezi în natură, să acorzi primul ajutor și în general să faci față oricăror provocări oferite de viață.
- Leadership și dezvoltare personală: Cercetășia te ajută să devii mai responsabil, mai organizat, mai sociabil și mai curajos, te ajută pe traseul autocunoașterii și al autodezvoltării, procese atât de importante în adolescență și nu numai!
- Descoperă locuri noi: ai ocazia să participi la activități în alte orașe sau chiar în alte țări!

Centrul Local al orașului nostru (CL Lotus Tulcea) se conformează principalelor evenimente specifice cercetașilor români și internaționali. Cele mai importante momente pe parcursul unui an pentru noi sunt OCF-ul (Ordinul Cadoului Fermecat) și Festivalul Luminii. Ce presupun aceste activități? În cazul OCF-ului, organizat în cursul lunii decembrie, cercetașii sunt pregătiți să împacheteze cadourile oamenilor în schimbul donațiilor, iar apoi, cea mai mare parte din suma strânsă se îndreaptă către o cauză caritabilă (care este, de obicei, diferită în fiecare an, pentru a ajuta cât mai multe persoane aflate în situații diferite). Festivalul Luminii se organizează la finalul fiecărei veri și constă într-o multitudine de jocuri și activități pentru copii și nu numai.

Centrul nostru primește în fiecare an elevi de liceu din clasele a IX-a și a X-a, în repetate sesiuni de înscriere, puternic mediatizate.

Dacă vrei să ai parte de toate acestea, alătură-te Centrului Local Lotus Tulcea! Vei descoperi o lume plină de emoții, provocări și oameni minunați.

Ești gata să trăiești aventura vieții tale? Hai să fim cercetași!

PASIUNE, DĂRUIRE ȘI RESPONSABILITATE: DESPRE VOLUNTARIATUL LA SMURD

de Vasile Emilia-Gabriela, clasa a X a C

„Bună, sunt Emilia și știu să acord primul ajutor!” Respir adânc. Repet în gând aceeași frază și aștept ca voluntarul să ne poștească în sala de concurs. „Bună, sunt Emilia și știu să acord primul ajutor!”. Fraza ce definește zeci, poate sute de ore de muncă, zeci de visuri care așteaptă să-și ia zborul, zeci de rugăciuni șoptite înainte de a intra în caz. Asta e viața de sanitar. O viață dominată de dorință și de multă, multă muncă. Și acum îmi amintesc cum a început totul: în clasa a VI a, doamna profesoară de biologie a remarcat talentul și pasiunea mea pentru știința lumii vii. M-a invitat să particip la cercul de prim ajutor al școlii și, deși eram cea mai mică de acolo, a observat imediat dedicarea mea. Iubeam adrenalina pe care o simțeam în timpul resuscitărilor, iubeam cauciucul mănușilor de unică folosință pe piele și compresele cândva sterile, iubeam satisfacția pe care o simțeam când doamna îmi răspundea afirmativ la întrebarea „are puls?” în urma resuscitării, iubeam să fac și să desfac bandaje. Pentru ca apoi, în acea zi de 4 iunie, în urmă cu aproape patru ani, m-am putut numi în mod oficial sanitar în cadrul echipajului școlii 10.

Așa începea articolul meu din urmă cu un an, când, ca proaspăt boboc, mă aflam în plin proces de acomodare la viața de licean. La scurt timp, în februarie 2024, am făcut primul pas pe un drum pe care mi l-am dorit de mult timp și care urmă să mă ajute să continui să îmi valorific pasiunea care îmi definise anii de gimnaziu: am devenit voluntar SMURD. A fost un moment deosebit, iar în septembrie, am avut ocazia să particip la prima mea intervenție pe ambulanță. Această experiență a reprezentat pentru mine un pas esențial în decizia de a alege o carieră pe care o visez încă din copilărie – aceea de medic.

Aici, am avut ocazia să cunosc alți voluntari și să înțeleg mai bine ce înseamnă să fii pregătit pentru orice situație de urgență. Acest eveniment m-a inspirat și mi-a arătat că tinerii pot învăța enorm din astfel de experiențe, iar dorința de a ajuta a crescut considerabil.

În acest an de voluntariat, am acumulat aproximativ 300 de ore de participare, care nu includ doar intervențiile pe ambulanță, ci și activitățile educaționale și de prevenire în comunitate și exercițiile de pregătire alături de echipele ISU. Aceste ore m-au ajutat să înțeleg mai profund ce înseamnă să fii parte dintr-o echipă de intervenție, dar și să mă dezvolt personal, învățând să fac față unor situații limită cu calm și profesionalism. Ca voluntar al ISU Tulcea, rolul meu este extrem de variat și implică participarea la exerciții de pregătire, asistarea echipajelor de paramedici și pompieri în gestionarea situațiilor de urgență, precum și implicarea în activități educaționale pentru siguranța comunității. De asemenea, ofer suport în timpul intervențiilor, ajutând la transportul victimelor, menținerea ordinii și asistarea personalului medical. Fiecare intervenție reprezintă o oportunitate de a învăța și de a contribui activ la salvarea vieților.

Ca voluntar, am învățat lecții importante, atât din punct de vedere profesional, cât și personal. Am învățat să gestionez stresul în situații de urgență, să reacționez rapid, dar și să colaborez eficient în echipă. De asemenea, am realizat importanța empatiei, oferind sprijin nu doar medical, ci și emoțional celor care trec prin momente de criză. Toate aceste lecții mă motivează să continui să învăț și să mă dezvolt pentru a fi cât mai bine pregătită în viitor.

Astfel, am descoperit că voluntariatul nu este numai despre a căpăta experiență în domeniul medical, așa cum s-ar aștepta mulți, ci și despre a fi un om mai bun, mai calm, mai empatic, iar satisfacția pe care ți-o creează mulțumirile pacientului după ce i-ai oferit o îmbrățișare sau cuvinte de încurajare este nemărginită.

Îmi doresc să duc această pasiune la un alt nivel: vreau să continui pe acest drum, iar facultatea de Medicină de la Târgu Mureș este, sper eu, destinația mea următoare. Îmi doresc să activez în continuare pe ambulanța SMURD, astfel, specializarea pe care o voi alege va fi, cel mai probabil, medicina de urgență sau ATI, domenii care îmi vor permite să continui să salvez vieți, dar și să învăț în continuare cum să răspund eficient în situații de urgență.

Pentru cei care doresc să devină voluntari SMURD, trebuie să știe că acest drum nu este ușor. Este nevoie de responsabilitate, dăruire și dorința de a învăța. Vârsta minimă pentru a deveni voluntar este 16 ani, iar fiecare persoană trebuie să fie pregătită să facă față unor situații dificile și să acționeze rapid și calm. Voluntariatul înseamnă mult mai mult decât a ajuta la intervenții. Înseamnă a contribui activ la educația comunității, la prevenirea accidentelor și la crearea unui mediu mai sigur pentru toți.

În concluzie, a fi voluntar SMURD nu este doar o alegere profesională, ci o chemare a inimii. Este vorba despre dorința de a face o diferență în lume, de a ajuta atunci când este mai necesar și de a fi acolo pentru cei care au nevoie de ajutorul tău.

ADRENALINA, UN GUST PE CARE NU ÎL VOI UITA NICIODATĂ

de Tatu Florentina Camelia, clasa a X a C

Într-o eră în care mobilitatea și independența sunt aspecte esențiale ale vieții de zi cu zi, tot mai mulți tineri dețin un permis de conducere încă din perioada liceului. Permisele pentru diverse categorii de vehicule, – A1, B1, B și A2 – devin un simbol al libertății și al maturității, dar aduc și o mare responsabilitate. În acest articol, va fi parcursă experiența unei eleve ce a făcut cunoștința cu drumurile încă de la 16 ani împreună cu motocicletă sa.

“La 16 ani, am reușit să-mi îndeplinesc un vis: am obținut permisul de conducere pentru motociclete, categoria A1. Pentru multe persoane, acesta poate părea doar un simplu "pas mic" în viață, dar pentru mine, a fost un salt uriaș către o lume plină de libertate, responsabilitate și, bineînțeles, adrenalină. De când am obținut permisul, mi-am dat seama cât de important este să fii conștient de ce înseamnă cu adevărat să conduci un vehicul. Adrenalina se amestecă cu responsabilitatea, iar fiecare decizie pe care o iau pe drum poate să influențeze nu doar viața mea, ci și pe a altora. A conduce o motocicletă nu înseamnă doar viteză și curaj, înseamnă coștientizare, autocontrol, siguranță, maturizare, responsabilitate și noi griji purtate de părinți pentru noi, fapte care nu sunt evidente la început.

Dacă m-ar întreba cineva care este motivul pentru care am ales această pasiune, nu aș putea să-i dau un răspuns concret, motocicletele mi-au plăcut din todeauna, iar preocuparea mea nu a fost aceea de a descoperi sămânța pasiunii mele, ci aceea de a o transpune din vis în realitate. Am dat piept cu pericole și noi provocări, pentru simpla mea viață de elev, la o vârstă care nu te recomandă a fi prea matur, dar acestea au reprezentat pași în plus spre formarea caracterului meu.

Pe lângă plimbările din timpul liber, există și partea „practică” a lucrurilor. Mersul la școală pe motocicletă poate părea rapid și simplu, dar uneori poate fi o adevărată provocare. Poți să întâmpini trafic imprevizibil, să te confrunți cu condiții meteorologice nefavorabile și chiar cu lipsa de timp. A învăța cum să gestionezi toate aceste aspecte în paralel cu viața de liceu nu este întotdeauna ușor. Mai ales că, la 16 ani, suntem încă în perioada în care încercăm să învățăm să ne organizăm viața. Poate fi greu să îți găsești un echilibru între pasiune și responsabilitățile școlare sau familiare, dar pe măsură ce înveți să îți planifici timpul și să fii atent la siguranța ta, reușești să îți faci loc și pentru plăcere, nu doar pentru obligații.

Perioada verii va rămâne mereu preferata mea. Plimbările cu noii prieteni care împart aceleași plăceri ca tine, vremea caldă și apusurile târzii vor rămâne printre poveștile ce merită să le spui când îmbătrânești. Și, da, este adevărat că motocicleta este un simbol al independenței pentru un adolescent, simți că ai în mâini o cheie către o lume pe care încă nu ai descoperit-o pe deplin. Fiecare plimbare e un pas mai aproape spre a-ți trăi viața exact așa cum vrei. Dar nu e doar despre libertatea de a merge acolo unde vrei, ci și despre libertatea de a te exprima. Motocicleta devine o extensie a ta, o parte din personalitatea ta. Poți fi tentat să accelerezi mai mult decât ar trebui sau să riști anumite manevre, dar aș spune că cea mai mare provocare pentru un adolescent este să învețe să își controleze impulsurile și să aleagă siguranța în locul vitezei. E greu, dar nu imposibil.

Dacă vrei să intri în această lume fii pregătit să auzi din jur atât încurajări cât și descurajări, să îți spună oamenii că o mașină e mult mai sigură sau să te manipuleze cu accidentele neplăcute evidențiind doar lucrurile rele. Și da, motociclismul are și părți rele, dar nu a spus nimeni că este pentru oricine. E important să ascultăm și sfaturile din jur, dar deciziile referitoare la viață ne aparțin, asta fiind valabil în general. Mie, lumea motoarelor mi-a adus doar momente frumoase, mi-a dat ocazia să mă cunosc mai bine, să mă stăpânesc, să fiu empatică în momentele neplăcute și să trăiesc viața din plin. Voi rămâne mereu recunoscătoare persoanelor care m-au fost alături, iar ceea ce simți când ești pe două roți e o senzație pe care o înțelegi doar când o trăiești.”

CREȘTEM PRIN SPORT...

de Averian Matei și Mocanu Cosmin, clasa a XI a D

Viața de licean nu se definește doar prin participarea la ore și studiul individual. O componentă esențială o reprezintă activitățile extrașcolare. Cel mai important este să descoperi, ca adolescent, care e pasiunea ta...A ta care este?

A noastră este fotbalul...Încă din clasa a IX-a, ne-am implicat în meciurile organizate de domnul profesor de educație fizică din dorința de a fi parte din frumoasa poveste a liceului nostru. Fotbalul nu este doar un sport – este o pasiune, o experiență care ne învață disciplină, muncă în echipă și dorința de a fi mai buni. Pentru noi, echipa de fotbal a Liceului Teoretic „Grigore Moisil”, fiecare meci și fiecare victorie sunt momente care ne definesc și ne apropie, momente prin care aducem bucurie și laudă liceului.

Matei

Din punctul meu de vedere, fotbalul înseamnă mai mult decât simple meciuri – este o experiență care mă formează ca om. Fotbalul m-a învățat ce înseamnă responsabilitate. Pe teren, nu joc doar pentru mine, ci pentru întreaga echipă. Fiecare pasă și fiecare decizie contează, iar succesul nostru depinde de cum lucrăm împreună. Până acum, am făcut câteva antrenamente la sala de sport pentru a ne testa capacitatea și lucrul în echipă, abilitățile și tehnica pe terenul de fotbal.

Domnul profesor a organizat chiar și un meci amical cu Liceul Tehnologic „Henri Coandă” unde am fost așteptați prietenos. Meciul amical a durat aproximativ o oră, însă munca în echipă de care am dat dovadă ne-a adus o victorie frumoasă. Am trăit bucuria victoriei, dar acest meci m-a învățat ceva. Am înțeles că nu doar scorul contează, ci și modul în care joci, determinarea pe care o ai și respectul pentru adversar. Îmi doresc ca tot mai mulți elevi să ni se alăture și să descopere bucuria acestui sport minunat, deoarece pe măsură ce trec anii, echipa liceului se împuținează. Dacă ai pasiune pentru fotbal și vrei să faci parte dintr-o echipă unită, te așteptăm alături de noi!

Cosmin

Pentru mine, a fi parte din echipa de fotbal a liceului înseamnă mai mult decât antrenamente și meciuri. Este o oportunitate de a crește, de a învăța să gestionez atât succesul, cât și eșecul. Nu fiecare meci se termină cu o victorie, dar fiecare experiență pe teren îmi oferă lecții importante. Am învățat să îmi depășesc limitele, să îmi asum greșelile și să înțeleg că adevărata performanță nu se măsoară doar în goluri marcate, ci și în progresul nostru.

Fotbalul ne-a unit și ne-a învățat să lucrăm împreună, să ne susținem și să respectăm atât echipa noastră, cât și adversarii. Sper ca în anii următori tot mai mulți elevi să-și descopere pasiunea pentru acest sport și să se alăture echipei. Indiferent de rezultate, ceea ce contează cu adevărat sunt experiența și amintirile.

ECHIPA MEA DE SUFLET

de Grigore Adriana, clasa a XI-a D

De mic copil mi-au plăcut jocurile în echipă, de aceea nu am ratat niciun astfel de sport; pot spune că le-am încercat pe toate de-a lungul timpului, de la grădiniță și până la liceu: dansuri, handbal, volei baschet. Sportul care m-a atras cel mai mult a fost, totuși, baschetul. De aceea atunci când am aflat că se formează echipa de baschet a liceului și se caută fete, nu am stat nicio secundă pe gânduri și m-am înscris. Astfel am ajuns să fac parte din echipa de baschet a liceului în care învăț.

Dar cum în viață lucrurile nu merg mereu conform planului, în primul an, din pricina faptului că nu am o constituție athletică de invidiat, doamna antrenor a considerat că ar fi mai bine să-mi susțin colegile de pe banca de rezerve, lucru care m-a întristat enorm.

În anul următor lucrurile s-au schimbat și ușor-ușor am reușit să demonstrez că deși nu mă remarc prin forță și înălțime, totuși am o viteză bună pe teren. Astfel am început să particip activ la antrenamente și meciuri.

Echipa este formată din zece fete, eleve ale liceului, ambițioase și devotate acestui sport, conduse de o antrenoare asemeni unei mame protective, care ne dojenește, ne motivează și ne repune pe picioare după un eșec, dar se și bucură alături de noi atunci când câștigăm. Înaintea fiecărui meci, în seara precedentă, fiecare jucătoare primește câte un mesaj de încurajare în care i se spune cât de bună, de valoroasă și importantă este pentru echipă, lucru care pe mine mă încurajează și mă motivează enorm. Tot în mesaj ne scrie să ne odihnim și să ne relaxăm, căci meciul de a doua zi va fi sigur al nostru.

Emoția pe care o simt în timpul meciului, atunci când tribuna este plină și se scandează numele liceului, nu se poate compara cu nimic și îmi umple sufletul de mândrie că pot reprezenta acest liceu.

Totuși sunt și momente mai puțin plăcute când nu reușim să câștigăm, când după crize de plâns și de frustrare trebuie să te ridici și să mergi mai departe, să intri pe teren cu aceeași speranță că nu vei dezamăgi. Atunci este foarte important sprijinul echipei, al susținătorilor și al antrenoarei.

Anul trecut am ieșit pe locul 1 pe județ și locul al 3 lea la faza zonală, fapt care mi-a dat un boost de încredere că vom reuși și anul acesta, ba chiar, sper să ne calificăm la națională. Indiferent de rezultate, noi ne vom antrena, ne vom pregăti și vom lupta pentru victorie. Avem nevoie de susținerea colegilor și de înțelegerea profesorilor, restul ține de noi.

SINGURĂTATEA ȘI MARGINALIZAREA ÎN RÂNDUL ADOLESCENȚILOR

de Maria Drăghici, clasa a X-a C

Adolescența este o perioadă a descoperirii de sine, dar și a căutării acceptării în grupuri sociale. Din păcate, nu toți adolescenții reușesc să se integreze cu ușurință, iar unii ajung să fie marginalizați. Excluderea socială poate avea cauze diverse: timiditatea, diferențele de personalitate, statutul social sau chiar prejudecățile celor din jur.

Singurătatea doare. Uneori, e ca un gol în piept pe care nimeni nu-l vede, dar pe care tu îl simți în fiecare secundă. Alteori, e ca un zid invizibil care te separă de ceilalți, chiar și atunci când ești înconjurat de oameni. Poate ai încercat să te integrezi, să fii ca ceilalți, dar ceva parcă te trage mereu înapoi. Sau poate ai renunțat deja să mai încerci, pentru că ai obosit să fii respins, neînțeles sau pur și simplu ignorat.

Din nefericire, tot mai mulți elevi se confruntă cu singurătatea, aceștia neputând să se adapteze la anumite grupuri de elevi sau fiind respinși de restul. Apogeul acestui sentiment este în clasele de tranziție, precum clasa a cincea sau clasa a noua. Acestea sunt cele mai dificile deoarece majoritatea elevilor schimbă colectivul, profesorii și școala, totul fiind nou și necunoscut. În această perioadă este foarte importantă comunicarea cu persoanele apropiate, exprimarea sentimentelor și gestionarea emoțiilor. Anxietatea este de asemenea un factor ce intervine și îngreunează situația adolescenților. Cei mai mulți se confruntă cu anxietatea, se lasă dominați de ea și aleg să nu vorbească despre toate acestea.

Singurătatea nu este doar o stare de moment, ci poate deveni un obstacol în dezvoltarea emoțională. Din păcate, nu sunt rare cazurile în care adolescenții sunt excluși din grupuri, sunt umiliți sau chiar hărțuiți din diferite motive. Adolescenții care se simt respinși pot avea o stimă de sine scăzută, pot deveni anxioși sau chiar deprimati. În plus, izolarea îi poate face vulnerabili la probleme precum lipsa motivației școlare sau dificultăți în relaționare pe termen lung, acestea putând chiar degenera spre lucruri mult mai grave.

Pentru a combate marginalizarea, este important ca fiecare dintre noi să fie mai empatic. Dacă observăm un coleg care este singur, un simplu gest de prietenie, un salut, o conversație, poate face diferența. De asemenea, cei care se simt excluși ar trebui să încerce să se implice în activități care le plac și le permit să cunoască oameni cu interese comune.

Într-o lume în care conexiunile sunt esențiale, trebuie să ne amintim că fiecare merită să fie acceptat și înțeles. Este foarte important să înțelegi ca nu ești niciodată singur, oricât de mult ai simți asta.

MINORITĂȚI ÎNTR-UN LICEU MULTICULTURAL

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE

de Dincă Briana, clasa a XI a E

Într-o lume din ce în ce mai globalizată, școlile joacă un rol esențial în promovarea diversității și a incluziunii. Liceul nu este doar un loc în care elevii învață materii școlare, ci și un spațiu în care se formează ca oameni, interacționând cu persoane din medii diferite. Într-un liceu multicultural, unde minoritățile etnice, religioase sau culturale sunt parte activă a comunității, diversitatea devine o resursă prețioasă. O astfel de realitate ne oferă șansa de a învăța unii de la alții și de a construi un mediu bazat pe respect și acceptare.

Liceul nostru nu face excepție, fiind un spațiu în care elevi din diferite medii culturale, etnice și religioase învață și se dezvoltă împreună. Prezența minorităților în liceu aduce beneficii multiple atât pentru elevii care aparțin acestor grupuri, cât și pentru colegii lor. Diversitatea culturală oferă oportunități de învățare unice: de la limbi străine și tradiții specifice, până la noi perspective asupra lumii. În plus, un mediu multicultural contribuie la dezvoltarea toleranței și a respectului reciproc. Un mediu multicultural contribuie la dezvoltarea unor abilități esențiale pentru viitor. Elevii care cresc într-o comunitate diversă învață mai ușor să colaboreze, să comunice eficient și să rezolve conflictele într-un mod constructiv. În Liceul „Grigore Moisil”, acest mediu educațional multicultural le oferă elevilor șansa de a învăța despre diverse perspective și valori, îmbogățindu-le astfel înțelegerea lumii. În plus, elevii care provin din diferite etnii au oportunitatea de a învăța nu doar din cărți, ci și prin experiențe directe și prin interacțiuni cu colegi din diverse culturi. Aceste interacțiuni le dezvoltă empatia, înțelegerea și toleranța, abilități care sunt esențiale într-o societate globalizată.

Deși un mediu multicultural aduce multe beneficii, elevii care aparțin minorităților se pot confrunța și cu provocări. Uneori, diferențele culturale pot crea bariere de comunicare sau pot duce la sentimente de izolare. De asemenea, prejudecățile și stereotipurile pot influența relațiile dintre elevi, afectând coeziunea grupului. Pentru a preveni astfel de situații, liceul nostru promovează activități menite să unească elevii, cum ar fi activități extracurriculare sau proiecte de colaborare. Totodată, la activitățile organizate în cadrul liceal sunt încurajați elevii de toate vârstele și etniile să participe. Pentru o mai bună incluziune, în cadrul orelor de curs, profesorii promovează diversitatea culturală.

Un exemplu de succes este organizarea anuală a „Moisivizionului”, unde elevii din diverse grupuri etnice prezintă împreună, pe grupe create la nivelul clasei, o interpretare proprie a temei propuse. Această activitate consolidează relațiile multietnice din liceul nostru, oferind elevilor șansa de a explora teme culturale și educaționale din unghiuri variate, ceea ce îmbogățește experiența lor educațională. Astfel de evenimente nu doar că sporesc coeziunea dintre elevi, dar contribuie și la combaterea stereotipurilor. Participarea la „Moisivizion” ajută elevii să își dezvolte abilități importante de comunicare și empatie. Lucrând într-un grup etnic divers, aceștia învață să asculte activ, să își exprime opiniile într-un mod respectuos și să gestioneze eventualele conflicte. Aceste abilități sunt esențiale nu doar în contextul școlar, ci și în viața de zi cu zi, ajutându-i să devină cetățeni responsabili și capabili să trăiască într-o lume diversă.

Minoritățile din liceul nostru nu sunt doar un element de diversitate, ci și o oportunitate de a învăța unii de la alții. Prin promovarea toleranței și a respectului, construim un mediu educațional mai bogat, mai deschis și mai unit. Diversitatea nu este un obstacol, ci o resursă valoroasă pentru viitorul fiecăruia dintre noi.

UN MOISILIST CA TOȚI CEILALȚI

de Uzum Alexandra, clasa a XII a A

A fi licean la Liceul Teoretic „Grigore Moisil” înseamnă mai mult decât a sta cu capul în cărți toată ziua, este o evoluție profundă, o transformare continuă. De la bobocii timizi și tăcuți, ne transformăm, fără să ne dăm seama de trecerea timpului, în tineri adulți gata de a înfrunta viața reală. Liceul este un mediu plin de provocări, care ne împinge să descoperim cine suntem noi înșine, când nu se uită nimeni. Ne facem prieteni, pierdem prieteni, încercăm să ne integrăm sau respingem total normele impuse, asta e perioada în care putem încă să facem toate greșelile. Totuși, când ajungem în forma

noastră finală, e important să ne amintim de parcursul nostru și de ce ne-a adus aici. Fie că au fost prietenii tăcuți, profesorii susținători care ne îndrumă pe acest drum numit maturizare, sau activitățile extrașcolare care ne deschid noi orizonturi, acestea nu trebuie uitate niciodată.

Primii pași în acest liceu sunt cei mai importanți, dar și cei mai grei, deoarece primele impresii persistă mult timp. Este un capitol nou, colegi noi, profesori noi, iar așteptările sunt mari. Începutul este pentru a descoperi această lume nouă, de la mediu la sine, căci cu cât se schimbă exteriorul, interiorul nu poate rămâne la fel. Primul an este un test continuu care îi va contura pe următorii, trebuind să mențină balanța între viața socială, prietenii noi, conflictele copilărești și studiul riguros, dedicat și amănunțit. Inițial, poate fi un haos total, dar toată lumea își învață lecțiile și își găsește ritmul eventual. Atracția centrală a acestei perioade este balul bobocilor, unde participanții atent selectați își expun talentele cu speranța că vor triumfa. Este o seară de neuitat, unde fiecare boboc poate deveni o stea.

De departe cel mai așteptat eveniment este programul Erasmus, fiind o oportunitate unică pentru elevi de a descoperi noi culturi, de a învăța prin experiențe practice și de a-și lărgi orizonturile. Acest program nu doar că îmbunătățește competențele lingvistice, dar îi ajută pe tineri să devină mai deschiși și mai pregătiți pentru viitor. Prin acest schimb de experiență, elevii își dezvoltă abilități de colaborare și își fac prieteni din întreaga lume. Într-o lume din ce în ce mai conectată, Erasmus transformă școala într-o adevărată poartă spre viitor.

Anii de liceu ne conturează personalitatea, ne învață lecții valoroase și, cel mai important, ne ajută să ne alegem drumul pe care vrem să îl urmăm mai departe în viață. Frecvențele vizite ale facultăților din toată țara le oferă elevilor oportunitatea de a-și explora opțiunile și de a-și găsi în final adevărata chemare. Alegerea facultății potrivite este cea mai importantă decizie a unui elev, iar aceasta se face cel mai bine fiind bine informat.

Mai mult decât orice, liceul ne învață cum să fim uniți, să fim o familie. De la mersul pentru a susține echipa liceului la competiții sportive, până la împărțitul cadourilor de Crăciun, învățăm să cultivăm iubire. Nu e nimic mai frumos decât să crești împreună cu colegii tăi și să rămâi cu niște prietenii pe viață. Ne vom aminti mereu cu zâmbetul pe buze de anii aceștia, când cea mai mare grijă a noastră era un simplu test la mate.

EXISTĂ VIAȚĂ DUPĂ MOISIL...

de Andrada Artamonov, promoția 2015

Momentul în care realizezi că „anul acesta se împlinesc 10 ani de la terminarea liceului” este, fără îndoială, unul straniu. Pe de o parte, încă te simți la început de drum: poate abia ai obținut jobul la care visai, poate te bucuri de primul tău apartament, planifici nunta, ori te agiți să prinzi un loc la grădiniță pentru copil. Sau poate că aceste etape sunt încă departe, dar zumzetul din jur este asurzitor: carieră, facturi, familie, responsabilități! Pe de altă parte, dacă privești prin ochii liceanului care erai acum un deceniu, toate par să fie semnele clare ale unei tranziții inevitabile (și, să recunoaștem, oarecum înfricoșătoare!) de la o viață plină de libertate, aventură și distracție... la ceea ce ai fi numit atunci „viața de adult plictisitor”.

Și totuși, trebuie să recunoști: nu e chiar atât de rău să fii adult, mai ales când te uiți în urmă și ești mulțumit de alegerile tale. Iar dacă nu ești mulțumit, partea bună este că ai libertatea să schimbi direcția și să o iei de la capăt. Ai căpătat curajul și înțelepciunea de a alege singur. Poate că liceanul ar fi ridicat sceptic din sprânceană, dar tu, cel de acum, știi că dincolo de responsabilități și griji există o frumusețe aparte în a-ți construi propriul drum, iar liceanul din interiorul tău este mândru de ceea ce ai devenit.

Dar, ca orice fiecare aniversare, această reuniune de 10 ani de la terminarea liceului ne dă ocazia să reflectăm în urmă, să re trăim momentele frumoase și să decidem în ce direcție vrem să ne continuăm drumul. Numele meu este Andrada Artamonov, sunt medic rezident radiolog în București, pasionată de cercetare și educație medicală, în cadrul Centrului de Inovație și e-Health al Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” și, evident, absolventă a Liceului Teoretic „Grigore Moisil”, promoția 2015.

Pentru mine, facultatea a fost ca o prelungire a vieții de liceu, dar într-un carusel care se învâрте la viteză maximă. Cam aceleași responsabilități, dar mult mai dificile, cam aceleași distracții, dar mult mai intense. Am intrat la medicină la București... și nu m-am mai întors la Tulcea până de Crăciun! De ce?! De entuziasmul noii vieți pe care o începusem în capitală, de teama să nu ratez nicio petrecere studentască, de bucuria de a descoperi, pas cu pas, toate locurile frumoase din oraș și, evident, de anxietatea că aș putea să iau vreo notă mică la colocvii.

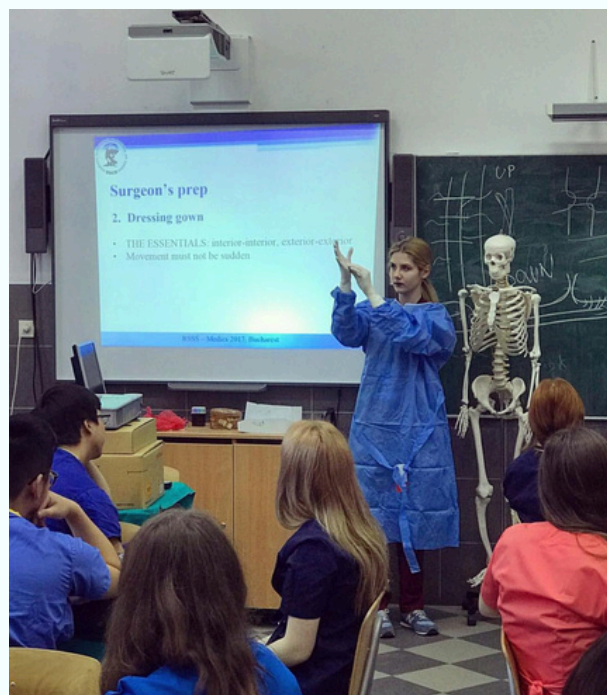
Recunosc, mie mi-a plăcut dintotdeauna să învăț lucruri noi, dar medicina mi-a dat de furcă! Norocul meu a fost că am venit cu materia aproape învățată la genetică și bio-cel (și îi mulțumesc doamnei profesor Petrov pentru asta!). Totuși, să faci șase ani de medicină este destul de provocator din punct vedere intelectual și psiho-emoțional. Mai ales pentru că volumul de materie este enorm, iar examenele, foarte grele – noroc că aveam ceva experiență cu stresul și presiunea de la olimpiade (și îi mulțumesc doamnei director Pârâu!). Apropo de asta, le recomand tuturor liceenilor să participe la competiții și concursuri de orice fel... altfel treci de prima sesiune când „știi deja ce e ăla stres”! Mai ales că, la medicină, balanța înclină apăsător spre teorie, în loc de practică. Mai ales că programul nu îți permite să lucrezi în timpul facultății. Mai ales că, rând pe rând, toți foștii colegi își termină studiile, se angajează, devin independenți față de părinți și, în general... își văd de viață. În timp ce noi, mediciști, tot cu cărțile, tot cu examenele, tot studenți!

Ulterior, am dat examenul de rezidențiat și m-am gândit că „gata, am terminat cu examenele”! Mare mi-a fost mirarea când am constatat că abia atunci când devii medic rezident începi cu adevărat să înveți pentru cariera ta. Facultatea nu este decât o fundație, pe care trebuie să încerci să o faci cât mai solidă. Dar etajele se construiesc odată ce începi să profesezi. Fiecare zi petrecută la spital reprezintă o oportunitate de a învăța ceva nou, dar numai dacă, ajungând acasă, îmi fac timp să citesc despre patologia respectivă, pentru a integra informația practică și teoretică în mod corect... Această disciplină de a studia constant trebuie cultivată în facultate și menținută pe întreg parcursul carierei, întrucât medicina este o profesie dinamică, în care progresele științifice și inovațiile tehnologice schimbă în permanență standardele la care ne practicăm meseria. DA, medicii chiar învață toată viața...

Norocul meu a fost că experiența de Liceul Moisi m-a ajutat să cultiv această disciplină! După cum am menționat, eu aveam reputația de „tocilară”. Dintotdeauna am încercat activ să înțeleg și să învăț lecțiile la orice materie, chiar și la cele care nu mă pasionau. Zece ani mai târziu... nu pot decât să vă asigur că o cultură generală solidă va face conversațiile cu alți adulți mult mai interesante. Nu am regretat niciodată că am știut corect anul unei bătălii, vreo capitală din Orientul Mijlociu, că am auzit de teoria culorilor sau de noțiuni de bază din filosofie. În lumea adulților, a avea cunoștințe solide fără să te bazezi mereu pe ChatGPT nu doar că te face mai cool, dar îți oferă și un avantaj real – oamenii te privesc cu respect și îți recunosc competența.

Mai mult decât atât, când mă gândeam că am scăpat totuși de fizică, am devenit radiolog și mă lupt în continuare să înțeleg magnetizarea protonilor, rezonanța sau dualitatea undă-particulă! În prezent, fac cercetare și, spre surprinderea mea inițială (fiindcă „cercetarea” este un termen foarte mistificat în țara noastră), asta înseamnă muuultă matematică. Parcă totuși trebuia să trag mai tare să înțeleg funcțiile complexe (dar îi mulțumesc doamnei director Ivanov pentru înțelegere...)! Tot cercetare înseamnă și publicarea de articole științifice – norocul meu că am fost îndrăgostită de limba română, chiar dacă am părăsit-o apoi pentru chimie și biologie (și sper că doamna profesor Agache m-a iertat...).

În fiecare an de rezidențiat capăt puțin mai multă înțelepciune, și cu fiecare gram de înțelepciune îmi dau seama că trebuia să fi învățat puțin mai mult și la materia X, și la materia Y, și când mi se părea că „nu o să-mi folosească niciodată enumerarea asta” (spoiler: sunt șanse ca măcar o dată în viață să îți folosească!). Și nu, nu trebuie să memorezi toată informația care există pe Pământ, dar dacă nu știi că există, nici nu vei ști când și unde să o cauți.

Anii de liceu poartă un farmec inconfundabil, iar nostalgia adolescenței rămâne ca un ecou al descoperirilor și al clipelor care ne-au modelat. Sunt anii în care fiecare zi părea o aventură, iar fiecare experiență, definitorie. Viața ne oferă acum alte provocări, dar undeva, în adâncul sufletului, rămâne dorul de simplitatea acelor zile. Liceul este locul unde timpul pare să fi păstrat intacte emoțiile și visele noastre de atunci. Și totuși, frumusețea vieții stă în imprevizibilul ei, în care fiecare etapă dezvăluie o nouă poveste.

PROBLEME CELEBRE DE MATEMATICĂ:

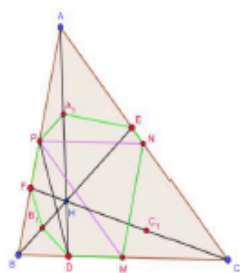
CERCUL CELOR NOUĂ PUNCTE

de prof. Lucian Petrescu

MOTTO:

"POEZIA ESTE O PRELUNGIRE A GEOMETRIEI, AȘA CĂ, RĂMÂNÂND POET, N-AM PĂRĂSIT NICIODATĂ DOMENIUL DIVIN AL GEOMETRIEI" (ION BARBU)

ÎN ORICE TRIUNGHI, PICIOARELE ÎNĂLȚIMILOR, MIJLOACELE LATURILOR ȘI MIJLOACELE SEGMENTELOR DETERMINATE DE VÂRFURILE TRIUNGHIULUI CU ORTOCENTRUL ACESTUIA SUNT 9 PUNCTE CONCLICE.

Se consideră triunghiul ABC , în care M , N și P sunt mijloacele laturilor $[BC]$, $[CA]$ și respectiv $[AB]$, iar D , E și F sunt picioarele înălțimilor triunghiului duse din vârfurile A , B și respectiv C . Dacă H este ortocentrul triunghiului ABC , iar A_1 , B_1 și C_1 sunt mijloacele segmentelor $[AH]$, $[BH]$ și respectiv $[CH]$, atunci punctele M , N , P , D , E , F , A_1 , B_1 și C_1 sunt conciclice (cercul pe care se află ele situate numindu-se **cercul celor nouă puncte, al lui EULER**).

Soluție:

Arătăm pentru început că mijloacele celor trei laturi al triunghiului ABC și piciorul uneia dintre înălțimi sunt patru puncte conciclice. Vom demonstra, așadar că punctele M , N , P și D sunt vârfurile unui patrulater inscriptibil.

În triunghiul dreptunghic ADB , DP este mediană, deci $DP = \frac{AB}{2}$. Avem și că MN este linie mijlocie, deci $MN = \frac{AB}{2}$; prin urmare rezultă de aici că $(MN) \equiv (DP)$ și cum PN este și ea l.m. în triunghiul ABC rezultă că $NP \parallel BC$, deci $PNMD$ este trapez.

Așadar $PNMD$ este trapez isoscel, deci e inscriptibil, adică $M, N, P, D \in C_1$. Procedând analog pentru aceleași mijloace, M , N , P și picioarele celorlalte două înălțimi, respectiv punctele E și F deducem că și patrulaterul $MNEP$ și $MNPF$ sunt și ele inscriptibile, fiind trapeze isoscele, deci $M, N, P, E \in C_2$ și $M, N, P, F \in C_3$; cum cele trei cercuri au trei puncte comune, ele coincid; prin urmare $M, N, P, D, E, F \in C$.

Demonstrăm acum că punctele A_1, P, D, N sunt conciclice. Avem A_1N este l.m. în $\triangle ACH$, deci $A_1N \parallel CH$ și cum NP este și ea l.m., deci $NP \parallel BC$, deducem $\angle(A_1N, NP) = \angle(CF, BC) \Leftrightarrow \angle A_1NP \equiv \angle FCB$; dar și patrulaterul $AFDC$ este inscriptibil (căci $\angle AFC = \angle CDA = 90^\circ$), deci $\angle BAD = \angle BCF$ și cum $\angle BAD \equiv \angle ADP$ (deoarece triunghiul APD este isoscel), deducem în final că $\angle PD A_1 \equiv \angle A_1NP$. Așadar A_1PDN este inscriptibil, adică $A_1, N, D, P \in C$.

$$ax^2 + bx + c = 0$$

Evident că analog se demonstrează că punctele B_1 și C_1 se află și ele pe cercul $\mathcal{C}$ (demonstrând similar că patrulateralele B_1PEM și C_1NFM sunt și ele inscriptibile).

În concluzie $M, N, P, D, E, F, A_1, B_1, C_1 \in \mathcal{C}$. **Centrul cercului celor nouă puncte se notează cu O_9 .**

CURIOZITĂȚI MATEMATICE:

Numărul 2025 este:

1. pătrat perfect: $2025 = 45^2$;
2. suma a două pătrate perfecte: $2025 = 27^2 + 36^2$;
3. suma a trei pătrate perfecte: $2025 = 5^2 + 20^2 + 40^2$;
4. suma a patru pătrate perfecte: $2025 = 2^2 + 6^2 + 31^2 + 32^2$;
5. suma cuburilor tuturor cifrelor nenule: $2025 = 1^3 + 2^3 + 3^3 + 4^3 + 5^3 + 6^3 + 7^3 + 8^3 + 9^3$;
6. 2025 are aceeași sumă a cifrelor ($s(2025) = 2 + 0 + 2 + 5 = 9$) ca și rădăcina sa pătrată:

$$s(\sqrt{2025}) = s(45) = 4 + 5 = 9;$$

7. 2025 verifică relația: $\overline{abcd} = (\overline{ab} + \overline{cd})^2$, întrucât $2025 = (20 + 25)^2$;
8. 2025 verifică relația: $\overline{abcd} = (\overline{ab} \cdot \overline{cd})^2$, întrucât $2025 = (20 \cdot 25)^2$;
9. 2025 verifică relația: $\overline{abcd} = \left(\left(\frac{\overline{ab}}{5} \right) \left(\frac{\overline{cd}}{5} \right) \right)^2$, întrucât $2025 = \left(\left(\frac{20}{5} \right) \left(\frac{25}{5} \right) \right)^2$;
10. $2025 = \overline{abcd}$ verifică relația: $\overline{acd} = (\overline{cd} + \overline{ab})(\overline{cd} - \overline{ab})$, întrucât $225 = (25 + 20)(25 - 20)$.

DEZLEGAREA REBUSULUI DIN NUMĂRUL ANTERIOR

ORIZONTAL

1. Aprecieri ale profesorilor exprimate prin numere înscrise în catalog.
2. Genul unui text literar, ..., care nu este în versuri.
3. Se folosește la șters înscrisuri din caiet ... și nu e de mestecat.
4. Facultate de Științe Economice de prestigiu, din capitala României.

VERTICAL

1. A contrazice o afirmație, o idee, un concept, un principiu.
2. Numărul 2 ... pentru -2 !!!
3. Este întotdeauna limitat pentru lucrări scrise (engleză).
4. Nota maximă, ..., fără cap și fără coadă !!!

	1	2	3	4
1	N	O	T	E
2	E	P	I	C
3	G	U	M	A
4	A	S	E	

DERANJAMENTE

de Petcu Robert, clasa a X a B

Imaginați-vă că dirigintele intră în clasă și observă că elevii sunt prea obraznici în băncile în care stau acum. Așa că decide să schimbe locurile tuturor, dar cu o condiție: nimeni nu trebuie să rămână în banca în care s-a așezat la început. Așadar, fiecare elev va trebui să schimbe locul cu altcineva, dar nimeni nu va rămâne în locul său inițial. Asta este, în esență, ce sunt permutările fără puncte fixe sau deranjamentele în matematică și informatică: o metodă prin care putem aranja elementele unui set astfel încât nimeni să nu rămână pe locul său. Deși poate părea un concept abstract, această idee are aplicații în viața de zi cu zi, de la criptografie la jocuri video. Hai să explorăm acest concept mai detaliat!

Permutările fără puncte fixe, sau deranjamentele, sunt permutări ale unui set de n elemente în care niciun element nu rămâne pe locul său inițial. De exemplu, pentru un set de 3 obiecte (A, B, C), o permutare fără puncte fixe ar putea fi (B, C, A), dar nu (A, C, B), deoarece în acest caz A ar rămâne pe locul său inițial.

Numărul în care putem deranja n elemente este:

$$D_n = n! - \frac{n!}{1!} + \frac{n!}{2!} - \frac{n!}{3!} + \dots + (-1)^n \frac{n!}{n!}$$

Explicația sa provine din metoda de includere-excludere. În primul rând, există $n!$, adică $1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot \dots \cdot n$ moduri de a aranja un set de n elemente. La început scădem permutările în care un singur obiect ($\frac{n!}{1!}$) rămâne la locul său, eliminând acele cazuri în care unul dintre obiecte nu respectă condiția de deranjament (adică rămâne pe locul său). Însă, acest lucru duce la o excludere prea mare, pentru că am scăzut și permutările în care mai multe obiecte rămân fixe. De exemplu, dacă două obiecte rămân fixe, am scăzut această permutare de două ori.

Așadar, trebuie să adăugăm permutările în care două obiecte rămân fixe ($\frac{n!}{2!}$), pentru a le corecta. În continuare, trebuie să scădem permutările cu trei obiecte fixe și să adăugăm din nou permutările cu patru obiecte fixe și așa mai departe. Acest proces alternant, de adăugare și scădere, corectează numărul total de permutări, asigurându-se că am exclus doar permutările care respectă condiția de deranjament.

Aceasta este implementarea calculării deranjamentelor în limbajul C++:

```
#include <iostream>

using namespace std;

int factorial(int n){ // Functia factorial
    if(n == 1){
        return 1;
    }
    return n * factorial(n - 1);
}

int n, deranjamente;

int main(){
    cin >> n;
    deranjamente = factorial(n); // Incepem cu n!
    for(int k = 1; k <= n; k++){ // Luam toate numerele de la 1 la n
        if(k % 2 == 1){ // Cand k este impar, vom scadea n!/k!
            deranjamente = deranjamente - factorial(n) / factorial(k);
        }
        if(k % 2 == 0){ // Cand k este par, vom aduna n!/k!
            deranjamente = deranjamente + factorial(n) / factorial(k);
        }
    }
    cout << deranjamente; // Afisam numarul de deranjamente
    return 0;
}
```

O aplicație a deranjamentelor într-un joc video se poate observa în Mario Kart, în modul “Renegade Roundup”. La fiecare câteva secunde, jucătorii sunt teleportați aleatoriu pe diferite părți ale hărții, fără a rămâne la locul lor inițial. Așadar, jocul aplică deranjamente pentru a face meciurile mai dinamice și provocatoare.

PRELIMINARY ENGLISH TEST AT MOISIL

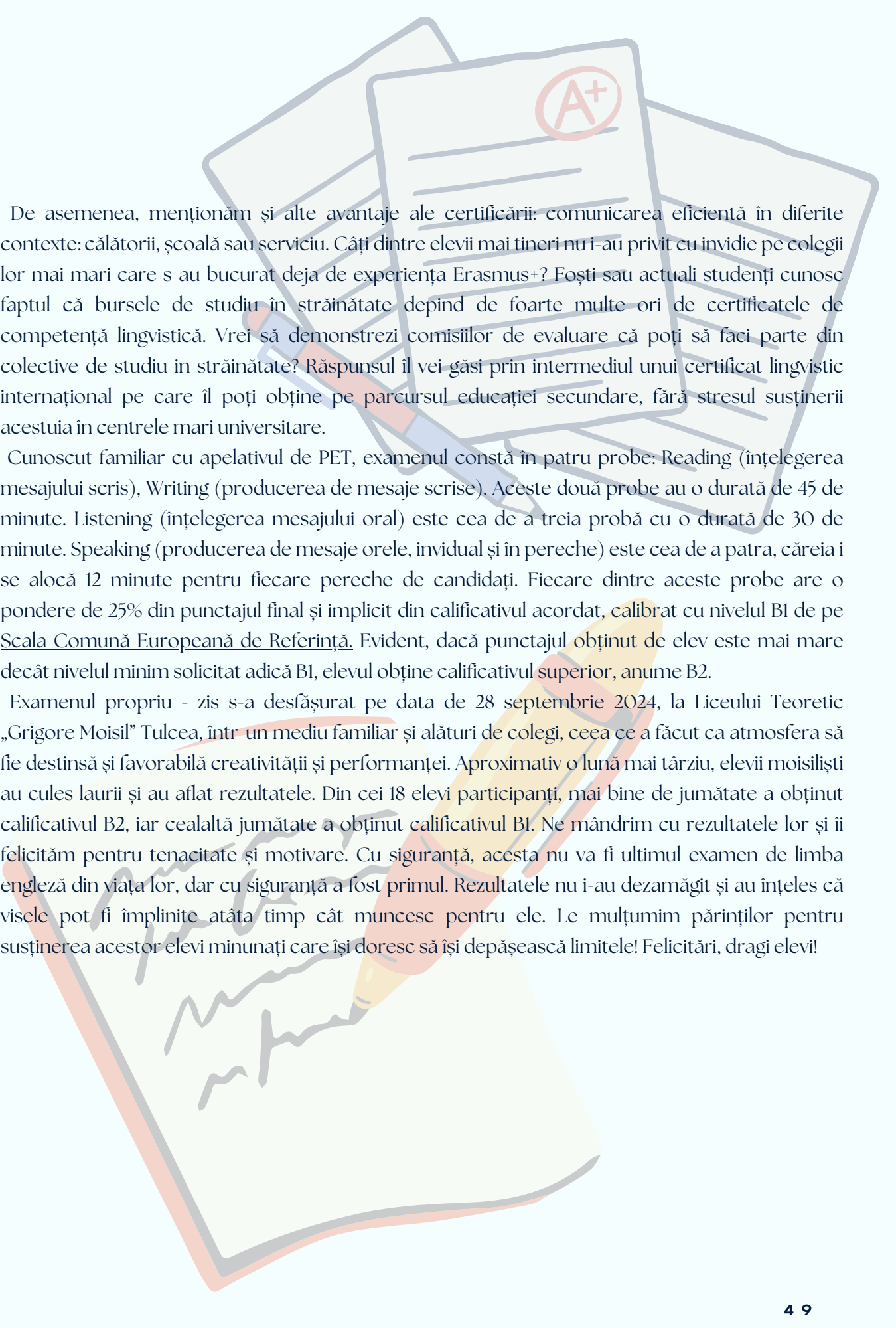
de prof. Visternean Mihaela

La finalul anului școlar precedent, 2023 – 2024, când unii dintre noi încă se mai bucurau de vacanța binemeritată și de vremea încântătoare a verii, la Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea, colectivul clasei a VIII-a A, clasă cu regim de studiu intensiv al limbii engleze, a decis să se înscrie la examenul Preliminary English Test for Schools (PETfS). La această provocare au răspuns și alți colegi de ai lor de la clase paralele sau chiar mai mici, dornici și ei la rândul lor, să – și demonstreze competențele lingvistice dobândite până atunci, într-o limbă de circulație internațională. O dată înscriși la examen, pe data de 12 august 2024, 18 elevi înimoși și-au asumat astfel participarea la un examen serios, înțelegând faptul că viața de licean nu este departe și că un portofoliu educațional se construiește în timp, cu sârguință și atenție.

„De ce un astfel de examen pentru clasa a VIII-a?” ar putea fi întrebarea unui cârcotaș. Avantajele sunt multiple. Primul răspuns ne este oferit chiar de partenerul anual și nelipsit al Liceului Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea, Consiliul Britanic București: „Acest examen poate echivala atât proba de competență lingvistică pentru admiterea în învățământul liceal de stat și profesional cu program bilingv și intensiv, cât și proba de competență lingvistică din cadrul examenului de Bacalaureat dacă este promovat cu unul din următoarele calificative: Pass with Distinction, Pass with Merit sau Pass.” [1]

[1] <https://www.britishcouncil.ro/examene/cambridge/tip/engleza-generală>

De asemenea, menționăm și alte avantaje ale certificării: comunicarea eficientă în diferite contexte: călătorii, școală sau serviciu. Câți dintre elevii mai tineri nu i-au privit cu invidie pe colegii lor mai mari care s-au bucurat deja de experiența Erasmus+? Foști sau actuali studenți cunosc faptul că bursele de studiu în străinătate depind de foarte multe ori de certificatele de competență lingvistică. Vrei să demonstrezi comisiilor de evaluare că poți să faci parte din colective de studiu în străinătate? Răspunsul îl vei găsi prin intermediul unui certificat lingvistic internațional pe care îl poți obține pe parcursul educației secundare, fără stresul susținerii acestuia în centrele mari universitare.

Cunoscut familiar cu apelativul de PET, examenul constă în patru probe: Reading (înțelegerea mesajului scris), Writing (producerea de mesaje scrise). Aceste două probe au o durată de 45 de minute. Listening (înțelegerea mesajului oral) este cea de a treia probă cu o durată de 30 de minute. Speaking (producerea de mesaje orale, individual și în pereche) este cea de a patra, căreia i se alocă 12 minute pentru fiecare pereche de candidați. Fiecare dintre aceste probe are o pondere de 25% din punctajul final și implicit din calificativul acordat, calibrat cu nivelul B1 de pe Scala Comună Europeană de Referință. Evident, dacă punctajul obținut de elev este mai mare decât nivelul minim solicitat adică B1, elevul obține calificativul superior, anume B2.

Examenul propriu - zis s-a desfășurat pe data de 28 septembrie 2024, la Liceului Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea, într-un mediu familiar și alături de colegi, ceea ce a făcut ca atmosfera să fie destinsă și favorabilă creativității și performanței. Aproximativ o lună mai târziu, elevii moisiliști au cules laurii și au aflat rezultatele. Din cei 18 elevi participanți, mai bine de jumătate a obținut calificativul B2, iar cealaltă jumătate a obținut calificativul B1. Ne mândrim cu rezultatele lor și îi felicităm pentru tenacitate și motivare. Cu siguranță, acesta nu va fi ultimul examen de limba engleză din viața lor, dar cu siguranță a fost primul. Rezultatele nu i-au dezamăgit și au înțeles că visele pot fi împlinite atâta timp cât muncesc pentru ele. Le mulțumim părinților pentru susținerea acestor elevi minunați care își doresc să își depășească limitele! Felicitări, dragi elevi!

LINGVISTICA LA CLASA A VI-A:

O PROVOCARE, O REUȘITĂ, O PREMIERĂ!

de prof. Violeta Ivanof

Anul școlar 2024-2025 a fost unul special pentru elevii clasei a VI-a de la LTGM. De ce? Pentru că, pentru prima dată, am introdus un curs opțional de lingvistică! Da, ați citit bine: lingvistica – aceea disciplină misterioasă care ne ajută să înțelegem de ce unele cuvinte sună ciudat, de ce propozițiile au reguli atât de complicate și cum reușesc unii oameni să învețe cinci limbi și alții abia una.

Deși lingvistica nu face parte din curriculumul obligatoriu, pasiunea elevilor noștri pentru acest domeniu s-a văzut de-a lungul anilor prin rezultatele extraordinare obținute la concursurile și olimpiadele de lingvistică. Nu doar că ne-am făcut remarcăți la competițiile naționale, dar am ajuns și pe scena internațională! Elevii noștri au concurat cu succes la Asia Pacific Linguistic Olympiad și International Linguistic Olympiad, dovedind că limba română poate că e frumoasă, dar gândirea logică și analiza lingvistică sunt universale.

În cadrul cursului opțional, am explorat structura limbilor din întreaga lume, am descifrat sisteme de scriere necunoscute și am învățat cum să ne jucăm inteligent cu morfelele și sintaxa. Unii elevi au descoperit că pot găsi modele în limbi de care nici nu auziseră până acum, iar alții au realizat că gramatica română nu e chiar cel mai mare bau-bau al vieții lor!

Iata cateva dintre temele pe care le-am abordat pe parcursul anului:

Fonetica și fonologia

1. Sunetele limbii române – vocale și consoane
2. Alfabetul fonetic internațional (AFI) – cum se notează sunetele
3. Diferența dintre sunet, literă și fonem
4. Accentul și intonația în limba română și în alte limbi
5. Fenomene fonetice – asimilare, disimilare, metateză, eliziune

Lexic și semantica

1. Familia de cuvinte și derivarea
2. Sinonime, antonime, omonime, paronime – jocuri de cuvinte
3. Sensurile cuvintelor – sens propriu și figurat
4. Împrumuturile lingvistice – cum se îmbogățește vocabularul
5. Arhaisme și neologisme – evoluția cuvintelor în timp

Morfologie

1. Părțile de vorbire – clasificare și exemple
2. Substantivul și genul gramatical în diferite limbi
3. Verbul – timpuri, moduri și aspect verbal
4. Adjectivul și gradele de comparație
5. Pronumele – cum variază în diferite limbi

Sintaxa și structura propoziției

1. Părțile propoziției – subiect, predicat, complement, atribut
2. Propoziția enunțiativă, interogativă, exclamativă, imperativă
3. Fraza – coordonare și subordonare
4. Topica propoziției în română și în alte limbi
5. Analiza sintactică și diagrama propoziției

Sisteme de numerație și măsurare

1. Sistemele de numerație: roman, arab, babilonian, chinezesc
2. Cuvintele pentru numere în diferite limbi
3. Sistemele de măsurare a timpului: calendare și ceasuri
4. Denumirile zilelor săptămânii și lunilor în diverse culturi
5. Măsurile vechi de lungime, greutate și capacitate

Lingvistică aplicată și elemente culturale

1. Gradele de rudenie și denumirile acestora în diverse limbi
2. Limbajul corpului și comunicarea nonverbală
3. Dialecte și graiuri – varietăți ale limbii române
4. Limbajul tehnologic – cum influențează internetul limba
5. Limbi dispărute și scrieri antice – hieroglife, cuneiforme, rune

Desigur, a fost nevoie de multă muncă, de perseverență și de multe momente în care împreună, elevi și profesoară, ne-am scărpinat în cap întrebându-ne: „De ce oare un verb din limba X trebuie să fie marcat diferit dacă plouă sau e soare?”. Dar, în final, elevii au dovedit că sunt adevărați detectivi ai limbajului și au demonstrat că lingvistica poate fi nu doar fascinantă, ci și distractivă!

Ne bucurăm că acest curs a fost o premieră reușită și sperăm că va deveni o tradiție. Până una-alta, nu uitați: dacă vreți să învățați limbi străine mai ușor, să faceți puzzle-uri lingvistice ca niște campioni și să înțelegeți de ce oamenii din întreaga lume vorbesc așa cum vorbesc... poate ar trebui să vă gândiți să deveniți lingviști!

Până atunci, succes tuturor la următoarele competiții și... să nu uitați să declinați corect! (Nu de alta, dar cazurile nu iartă pe nimeni!)

NEDEIA

–ELENA NETCU–

de prof. Oana-Gabriela Agache

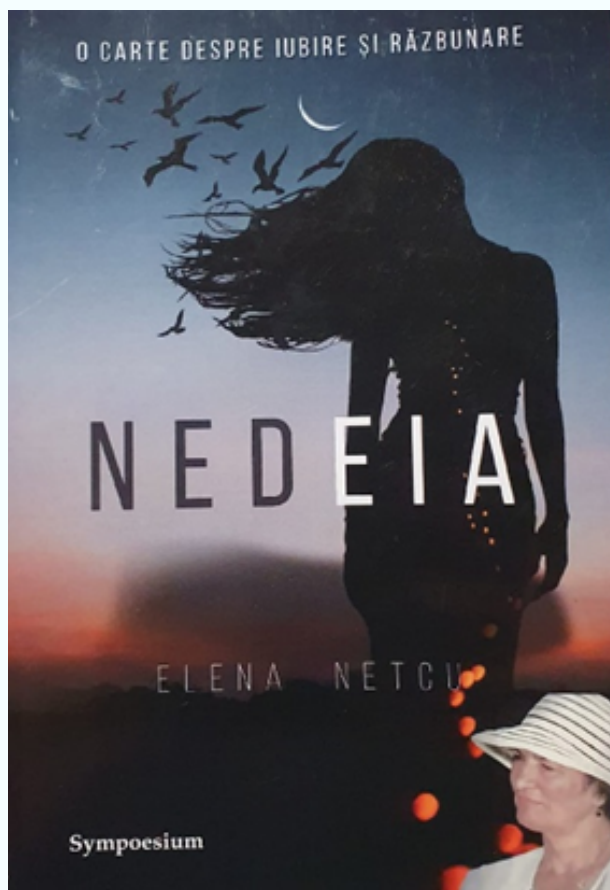
Romanul "Nedeia" aduce în prim plan dragostea ca formă stihială care se infiltrează insidios și metamorfozează într-o formă de nerecunoscut ființă. Dilema identității dublate, a unei măști care nu se mai găsește în armonie cu sistemul de referință originar macină adânc temelia sinelui.

Elena Netcu, prolifică scriitoare de pe meleagurile dobrogene, ne poartă în romanul "Nedeia" prin Trivale, un topos devenit "centrum mundi" pentru eroină și, de asemenea, ne conduce la malul Dunării, în Thalassa. Cadrele spațiale devin matricea desfășurării acțiunii în plan fizic, în timp ce mare parte a romanului se desfășoară în planul spiritual, al trăirilor lăuntrice.

Intrăm alături de personajul eponim într-o poveste de viață a cărei devenire ajungem să o apropiem, parcurgând astfel tribulațiile unui traseu existențial. Romanul este scris la

persoana I ceea ce determină o mai mare implicare a lectorului în poveste. Incipitul "in medias res" aduce senzații organice care dilată temporalitatea. "În dimineața asta m-am trezit cu o durere puternică de cap, după un coșmar de care nu mai scap de la o vreme." Pentru cea care cu mândrie se definește "munteanca din Trivale", spațiul identitar devine o imagine a paradisului pierdut. Natura era, pentru copilul de altădată, personaj de basm, având ca element central dealul, simbol ascensional care oferea perspectiva panoramică asupra împrejurimilor și, metaforic, asupra vieții. Un leitmotiv al romanelor Elenei Netcu este visul cu valoare oraculară care fragmentează discursul narativ în momente cheie, inducând aceeași idee a destinului prezis pe care o întâlnim și în "Legenda emirului Nogai".

Din primele pagini, prin monologul interior al protagonistei, romanul ridică o problemă de etică - viața ca ispășire a unui păcat. Suntem introduși în intimitatea familiei cu visurile devenirii, relațiile familiale și fișele biografice ale personajelor fiind dezvăluite prin intermediul dialogului. Efortul de a deveni medic este încununat, Nedeia ajungând, așa cum ar fi fost și fără să urmeze această meserie, în slujba oamenilor, dăruind celorlalți și uitând de sine.

Personajul feminin este ipostaziat în imaginea mamei care se sacrifică pentru binele copiilor, în imaginea soției, care face totul pentru bunăstarea familiei, a fiicei care vrea să-și protejeze părinții, a femeii îndrăgostite, care își dorește împlinirea sufletească și pentru care este gata să sacrifice ani mulți din viață.

Accentul cade inițial pe eforturile unei soții și mame de a crea un mediu familial firesc, de a oferi copiilor afecțiunea paternă. Toate acestea, în condițiile în care soțul, Dorin, care trăiește un acut complex de inferioritate, se complăce în mediocritate, nu acceptă succesul profesional al soției, având un comportament abuziv, violent, atât asupra soției, cât și asupra copiilor. Mai mult, încearcă găsirea unui univers compensatoriu în jocurile de noroc, în băutură și în companii neonorante. Se instituie imaginea unui cerc matrimonial vicios al tentativelor de divorț și al tot atâtor împăcări, a unei povești de viață cu iubire trădată, cu luptă pentru salvarea căsniciei și a ideii de familie în care copiii devin liantul soților când nu mai au ce-și spune. Familia devine astfel un concept care se rezumă doar la ce ar putea fi.

Iubirea apare într-un moment când viața părea să nu mai aibă sens. Întâlnirea lui Kostas este văzută de Nedeia ca un dar divin. Uneori iubirea este umbrită de sentimentul culpabilității, chiar dacă găsește o scuză pe care ambii parteneri o invocă, și anume o căsnicie ratată.

Romanul este interesant din punct de vedere al structurii naratologice, constituindu-se ca un flash-back al vieții, ca o reluare a acesteia într-o încercare cathartică. Personajul trăiește un fel de exorcizare a trecutului, cu reveniri și reflecții care par a explicita anumite secvențe de viață. Astfel, perspectivă naratologică în a doua parte a romanului este diferită, aparținând Nedeiei și lui Kostas, care-și dezvăluie alternativ trăirile.

Iubirea pe care o împărtășește cu generozitate celui ales ajunge să fie resimțită ca un blestem atunci când conștientizează că încalcă atât normele sociale, cât și pe cele morale. Neputința desprinderii dintr-un cerc vicios pe care l-ar dori discontinuu apasă teribil ființa fragilă care-și găsește puterea tocmai în apropierea bărbatului iubit. Cea care altădată era capabilă să se sacrifice pentru a păstra chiar și aparența unei familii de dragul copiilor care aveau nevoie de o figură paternă, ajunge, întâlnind iubirea pe care o crede adevărată, să se conducă după principiul "carpe diem". "Dacă m-ar fi urcat cineva pe rug, nu m-aș fi împotrivit, m-aș fi dus spre eșafod." Însă viața nu întârzie să fie percepută ca un șir de dezamăgiri, Kostas devenind fericirea și blestemul Nedeiei. "Bărbatul ăsta e crucea pe care o s-o duc, îndoindu-mă până la pământ". Nedeia este un personaj predispus aplecării peste abisurile sufletești, de aceea meseria de medic i-a dat șansa unei duble înțelegeri: a trupului și a sufletului.

Pentru Kostas, iubirea devine motivația de a fi mai bun, de a se realiza profesional. Însă ajunge o marionetă a familiei, în special a fetelor sale. Kostas este tipul omului care pare a nu fi stăpân pe propria viață. Se lasă condus în egală măsură de fetele pe care le iubește și față de care dorește să-și îndeplinească onorabil statutul de tată, dar și de soția alături de care a stat mai mult din obligație, de dragul copiilor. Pare că se complăce într-o situație incertă: pe de o parte se bucură de iubirea necondiționată a Nedeiei, pe de altă parte, are stabilitatea unei familii. Iubirea paternă îl determină să calce peste propriile sentimente și să construiască fațade de dragul copiilor. Această așteptarea continuă – să termine fetele liceul, apoi facultatea, să le vadă împlinite, inclusiv profesional, echivalează cu trecerea timpului, a vieții.

Conștientizează deodată că anii s-au scurs, că cea care credea că va fi mereu acolo pentru el, nu mai e dispusă să fie. Efortul de a reveni este sortit eșecului. Rămâne doar nostalgia a ceea ce a fost și întrebarea fără răspuns referitoare la ce ar fi putut fi. Kostas trăiește mai mult la nivelul gândurilor ce rămân neconcretizate. Face doar scenarii ale unei vieți fericite, văzându-se îmbătrânind alături de Nedeia, dar necăsătoriți, pentru că statutul de om divorțat i-ar știrbi din personalitate. Deși îi datorează Nedeiei statutul profesional și social, nu are puterea să își croiască viața după propria măsură. Este tipul omului slab care nu are puterea să-și asume o alegere.

Pe de altă parte, Nedeia este corespondentul feminin al aceluiași tip uman, care simte împlinirea doar alături de Kostas și este capabilă să ierte în nenumărate rânduri. Pare că ființial este structurată din cercuri concentrice de iertare: când este unul sfâșiat, dedesubt se află altul și altul, la nesfârșit. Nedeia și-a pierdut libertatea, a devenit prizonieră a unui sentiment. Asistăm la o reiterare a mitului lui Sisif pentru că de fiecare dată pornește de la capăt cu șirul iertărilor. Și așa cum Albert Camus l-a văzut pe Sisif fericit pentru că avea un bolovan pe care să-l urce repetat în vârful muntelui de unde se prăbușea iar și iar, la fel o vedem pe Nedeia "fericită" pentru că de fiecare dată are ce și pe cine să ierte. Cele două personaje compun un Yin-Yang, coincidentia oppositorum.

Însă iubirea evoluează ca o boală care macină și sufletul și trupul; boala sufletească provoacă boala fizică, traumele sufletești având repercusiuni în plan fizic. "Au fost câteva luni de tăcere, timp în care se întâmpla ceva grav cu mine. Îmi amorțeau picioarele din ce în ce mai mult. Sufletul îmi era închis într-un năvod."

În pasajele biografice se conturează familia Nedeiei care i-a insuflat valori esențiale și care se profilează ca un îndreptar etic la fiecare moment de cumpănă. Tatăl devine un simbol al verticalității, al onestității pe care vrea să-l găsească în ceilalți, iar mama, în iureșul sentimentelor, devine un punct în care Nedeia își caută stabilitatea și o validare a propriilor trăiri. E o încercare de atenuare a culpabilității, o scuză pentru propriile sentimente. Mama devine un fel de voce a rațiunii, poate chiar o dedublare a sinelui care încearcă să determine alegerile corecte. Dar cine poate stabili ce e corect? Și pentru cine?

"Nedeia" este un roman despre ascensiune și despre complexul de inferioritate, despre iluzie și despre năruirea speranței, despre minciună și greșeală, despre răbdare și iertare. Este o carte a unui destin labirintic. Iminenta găsire a unei soluții de a ieși este împiedicată de neprevăzut, de o întretăiere a unui alt drum care generează dilema alegerii. Cu cât protagonista crede că se află mai aproape de rezolvarea problemelor, cu atât se afundă mai tare, ca într-o mlaștină al cărei hățiș creează doar aparența unui teren sigur. Ajungem să empatizăm cu personajul, să trăim alături de el, încât în momentul luării unei decizii aprobăm sau dezaprobăm, dorind să rescriem povestea, să-i schimbăm cursul, la fel ca în unele romane moderne în care autorul lasă la anumite intervale pagini libere pentru ca cititorul să poată conduce firul narativ după bunul plac. Noi nu avem însă acest privilegiu, destinul este condus demiurgic într-un sens sau în altul, independent de voința noastră, uneori, independent de voința actanților.

Acțiunea se desfășoară pe parcursul a câtorva zeci de ani, trăim acutul sentiment al "târziului" alături de Nedeia care înfruntă prejudecățile și care se zbate pentru a se ridica de fiecare dată când viața o îngenunchează.

Ceea ce menține interesul cititorului sunt răsturnările de situație și deciziile care intrigă și contrazic așteptările. Dacă Radu Vancu spunea despre "poezia vie" că trebuie să stârnească o reacție cititorului, indiferent de natura ei, putem extrapola conceptul și asupra prozei în aceeași măsură în care anumite acțiuni și alegeri ale personajelor generează reacții lectorului.

Coborâm și urcăm astfel alături de Nedeia pe traseul sinuos, sisific, o susținem și o condamnăm, trăim extazul și agonia. Destinul ei pare asemenea unui tunel vertical în care alunecările repetate, urmate de urcușuri firave dau senzația unei spirale, a unui vertij care duce la pierderea echilibrului.

Oare va reuși personajul Elenei Netcu să găsească acest echilibru? Va reuși să găsească puterea de a transforma pereții alunecoși ai tunelului în trepte pe care să le urce cu demnitate? Vom afla doar lecturând cartea care face radiografia unui suflet chinuit de incertitudini și de vină și care ne oferă totodată ocazia de a reflecta la ce este viața, la ce este omul în acest marasm existențial.

POEZII

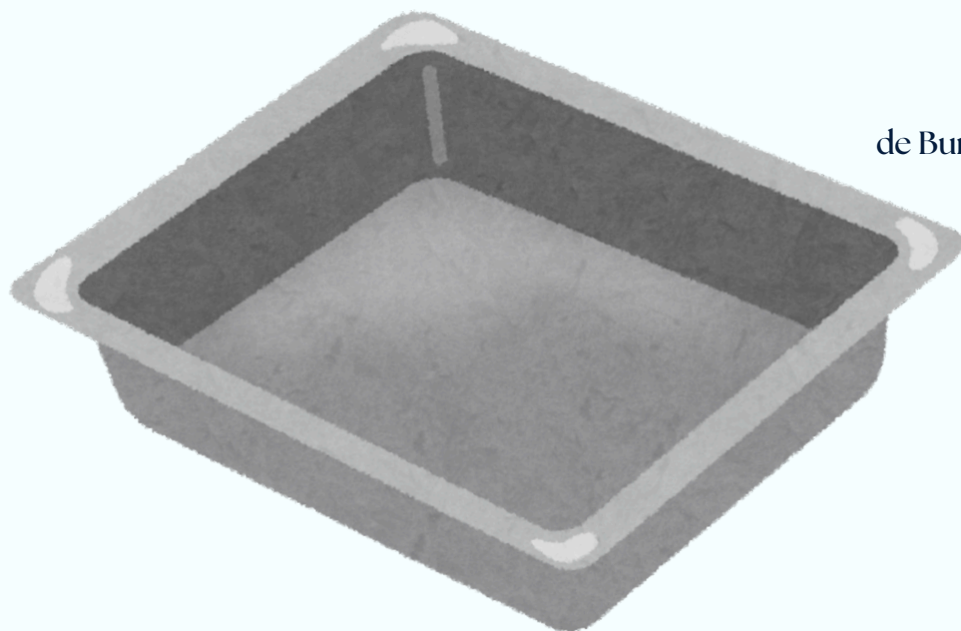

—

infirmier pe frontul de vest
ai primit tot pe o tavă de argint
tot ce faci cu ele e să tai să mutilezi
să sperii că se vindecă frumos
te speli de sânge pe mâini
ei te spală doar pe creier
mai departe te descurci
te descurci pe tine, pe frați.
pe oamenii pe jumătate morți
te-ncurci și taci că ești legat
la ochi și gură și toată ața aia
taie prin piele, prin carne, prin oase
prin vene, prin frumos
bine că ai tava
ți-a fost adusă special ție
strânge din dinți și lasă să taie
sau amanetează-o
îți scoți banii de o suflare în plus

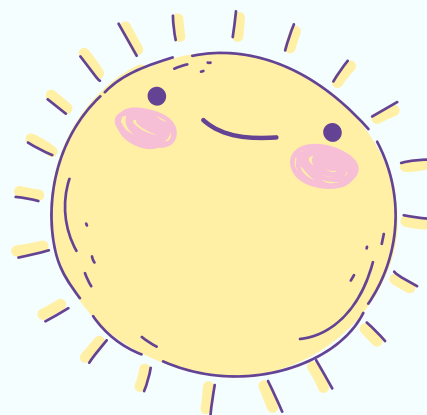

de Buric Alexandra-Maria

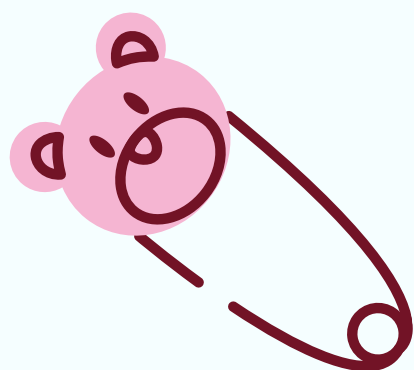

COPIL

gâdilam burta păsărilor cerului
aroma dulce a merelor coapte
lacrimile de lavandă
grădini de leoaice
piscine șlefuite de safir
cu bule înecate
cu sclipici argintiu metalizat
iepuri de pluș animat
pisici din lapte, lăcrămioare
luate lin de fluviu
de lalele colorate

roți hipnotizante
într-un lac de paraziți de smarald
au omorât și rochiile de rândunică
baloane cu formă de spini
au devenit din ce în ce mai reali
mai puțin jucăuși
murături în butoaie azurii
pictate cu zeamă de frunze
de petale furate pe ascuns
vreme de răsfăț absolut
raiul din înaintea fumurilor
lavei ce te va face statuie
monument

julituri de rubin
os de diamant dur, impenetrabil
amurgul gândurilor noastre
prefacerea în ochi de ametist
fuga veche după mâneci prăfuite
după panseluțe sângerii
după cea mai frumoasă păpădie
un creier fragil
un elefant de cristal sub o nicovală
oricum un zâmbet cu dinți lipsă am avut
ce-au crescut
iar au căzut
o zi de copil
un trofeu de platină topit în smoală

de Ruse Răzvan

NIȘTE GÂNDURI...

Îmi este greu să mă văd fără tine, ești în interiorul meu, în inima mea spre atriu. Sau, mai bine zis, ești ventricolul meu, de care nu mă voi putea despărți nici măcar atunci când îmi voi dori cu tot dinadinsul. Mă simt sătulă și ghiftuită de atenția ta, de privirile tale usturător de calde. Și tot pare că mai poftesc, poftesc la ceva mai mult sau la un puțin mai puțin care să ne scoată din zona asta.

Dar nici tu nu ți dorești, pare că îți place să ai ceva de rezervă, ca un colac de salvare pe o corabie deja epavată. Iar eu cumva târnăi de o parâmbă a existenței tale efemere, care mă împiedică să fiu ceea ce îmi propun, acea identitate frivolă plină de beatitudine. Totuși, rămân constantă în încercarea mea de a fi un om pe placul tău, chiar dacă știu că e fundamental greșit și că nu există nicio situație în care asta să sune bine.

Mă îmbăt în toate frazele frumoase și simt cum surzesc la cele care nu-mi fac cinste. Mă simt ca un elev silitor care constant își încearcă autodepășirea, care constant vrea să fie din ce în ce mai bun.

Iubesc cu pasiune, chiar și mai mult decât pe tine uneori, simplele momente în care doar ne ascultăm, în care, în șoaptă, pe nerăsuflăte, sunt sub influența șarmului tău complex. Dar totuși nu sunt suficient de vrăjită încât să-mi decad toate conștientizările ție, sunt în continuare cumva suficient de autosuficientă încât să mă dezic la cea mai mică abatere de tine.

Ai fost, de când te știu, al meu, iar eu a ta, dedicată până la ultima celulă. Ca o armată napoleoniană care, în interiorul meu, dirijează niște așa-zise corpuri noi, inimi ceva mai mici, care bat constant în mine. Iar mie, ca entitate, ca ființă, ca un tot unitar, nu-mi este prea ușor să scap de tine. Limfocitele mele expulzează constant inimile astea ventriculare, dar sunt mai puternice decât toată firea mea. Sunt ca o mantă grea de plumb care acoperă întreaga mea ființă.

Anomalie sau mutație, ce-o fi, inimile tale ventriculare din mine mă împing spre infinit, spre inegal, spre imoral. Și din setea mea de corijare, tot încerc să atașez din fugă câte un atriu. La unele am reușit, chiar am excelat doar prin faptul că ți-am implementat adânc în creier anumite concepte pe care și tu, la rândul tău, ca un copil conștiincios în primii ani de școală, le-ai studiat curios, ba chiar mai mult, le-ai și implementat.

Oricât de mult te-aș blama și oricât aș reface sistemul imunitar, tot te întorci la mine, în mine, prin mine.

de Radu Teia

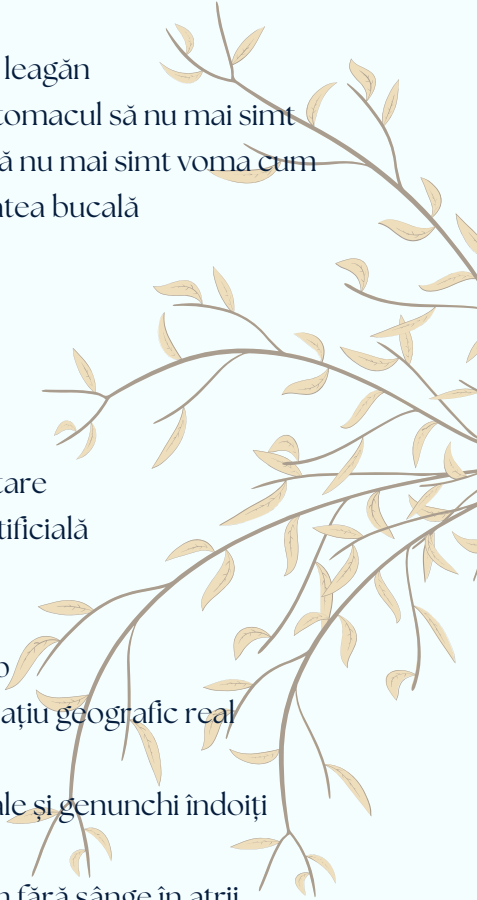
—

strada nu ar avea gropi pe care să le ocolesc, nici câini sau pisici moarte pe carosabil să-mi strice
ziua gândindu-mă că până și eu aș fi putut face asta cu mașina, că m-a învățat bine tata, sau poate
prost, să nu trag de volan să îmbrățışez copacul, ci să merg în continuare și să calc pisica.
personal aș fi ales copacul, dar tata ține mai mult la copilul lui decât la o pisica fără coaste
aș merge în parcuri de distracție fără frica de sforile cu fire despicate uscate la brichetă care mi s-
ar încurca în picioare echilibrul meu de adolescent de 18 ani m-ar reuni cu vechea și îndrăgita
gravitate

aș aluneca pe tobogan fără să mă întreb dacă coapsele mele stângace se rup din mine și rămân
acolo unde eu n-am vrut
mi-aș rupe un picior și aș scurta altul să încap din nou în leagăn
aș face operație neautorizată fără diplomă de medic să-mi îndepărtez stomacul să nu mai simt
palpitații când mă urcă la cer aparatele din satul de vacanță din Mamaia să nu mai simt voma cum
se adună și formează traseul ascendent prin laringe și cavitatea bucală

curbe interioare la 108 km/h
văd ca un om cu șanse reduse
intersecții nebănuite cu schimb de O₂
pierdut în cârlionții tăi
depărtează-mi ochii de trup & fă-i busola ta de orientare
amputează degetul mic al piciorului pentru stabilitate artificială
ca un produs expirat la reducere

bătăi deconectate la linii transversale lipite de corp
cercuri verzi și căprui care nu se conectează și nu coincid într-un spațiu geografic real
intenții ascunse de idealul uman rece solitar
o distanță de 2 silabe între scârțâitul parchetului la ore neconvenționale și genunchi îndoii
respingător la jumate între bucăți de canapea
gel de duș cu rodie absorbit fără suflări intermediare de un organism fără sânge în arii
vreau să pierd trupul în favoarea experiențelor netrăite la intensitate maximă cu șocuri electrice
sar peste 18 înapoi la 16
secunde aleargă prin pădurea eului înecat în amintiri false dintr-o o simulare eronată a realității
cu personaje fictive

de Teodora Gogoasă

Te lauzi că știi
pe de rost fiecare teritoriu câștigat
în beznă, în clarobscur, în penumbră
și în lumina sintetică.
Mai mult de-atât nu găsești nici în Biblia
vopsită cu ceva lichid negru lipicios.
Nu-ți plac cizmele mele lungi până-n gât
nici că mă uit la știri,
ori nu-ți plac tatuajele mele.
A tras curentu'
păcat că vopseaua nu avea amoniac
să-i dau mai bine ctrl s.
Nu știu de unde te-am pescuit,
după alcool suni ca soundtrack-ul podcast-urilor
de regăsire și reconectare
răsucindu-te în mormânt
deși nu te-am vorbit de rău.
Cel mai trist e că zilele trec și poți trăi așa
în timp ce eu
desenez emoji-ul cu capul de lup.

de Andreea Casian

LECȚIE

Plângi
Te rog să plângi !
Te implor !
Mă doare să văd cum te sfărâmi
Strigă ! Strigă tare !
Urlă-ți durerea pe cer
Lovește! Sparge !
Dă de pământ cu oful !

Ce se zbate în tine
Încă vrea să trăiască
Colorează în alb hârtia
Folosește speranța ca fundal
Aruncă cu pastă de dragoste
Peste punctele de suspensie
Nu uita să pui punct la final !
Trage o linie sub căminul conștiinței
Și scrie în limba gândului
A ta dorință.

Răspunsul nu e în palmă
Sau în zațul de cafea
Sapă o groapă în pământ
Sădește-te în ea
Și așteaptă să te spele ploaia
Soarele te va coace atent.

Când din fructe vei gusta
Și te vei îneca cu coaja
O să te întrebi
De ce se întâmplă toate acestea
Și dacă viața este așa.

Mototolește foaia !
Calc-o în picioare !
Și apoi deschide-o cu ochii închiși
Te întrebi ce simți ?
Sunt spinii neputinței
Te înțepă în piept
Îți lasă dragostea să picure în abis
Se evaporă în tine
Setea de a visa din nou
Trezește-te
Dacă deschizi ochii
Te vei vedea în oglindă

Suflă ! Suflă toată cenușa !
Focul din tine arde mocnit
Nu-l întezi cu promisiuni
Că te va mistui cu putere
Stinge-l cu fapte!

de Vasile Cristian

DREPTUL LA SECUNDĂ

am dreptul la secunda care cade-n mine
la mercurul rostogolit printre șanțurile pielii
la pliurile de sub ochi - o felicitare
o bucată de hârtie îndoită
obligatorie din punct de vedere social la orice aniversare

timpul ca un construct social
satirizează secvența existenței noastre
de deasupra spațiilor strânse în Calabi-Yau
stârpite de a noastră talpă intelectuală

din realitate fragmentată
percepem un sine îndoielnic
înfrumusețat cu decorații de merit
învelit în patru dimensiuni
ca într-o cămașă prea strâmtă

acum un nasture pleznește

am dreptul la secunda care cade-n mine
la un construct temporal fluid & determinat social
la pliurile de sub ochi
care se adâncesc cu fiecare bucată îndoită de hârtie
și care anunță un timp concret - statornic
predefinit în antiteză cu "a vieții"
în care "sunt" nici măcar nu a fost.

de Brumă Cristiana Ioana

ISSN 2067-6514